I. évfolyam Celldömölk, 1905. január 8. 2. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
BÉVÁRDY GYULA
Laptulajdonos és kiadó:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön; ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemü pénzilletékek.

Si fecisti, nega.

(b) Oly gyakrán hallok magyarul tudók ajkáról német szót. Eltünődöm ezen. Vágyok róla irni.

A hazaszeretet iratja velem e sorokat: szeretettel kérem az olvasót, ne feledje el ezt soha. Mint ember, ki a társadalmi életjelenségeket megfigyelem, én is, mint a nagynevü elődök, azt mondom és azt vallom, hogy: »Nyelvében él a nemzet.« A nyelv olyan, mint fának a virág: ha elfagy; lehull, megsemmisül; ha pedig megsértődik termője: korcs gyümölcscsé válik. Ha a nyelv: létünknek virága meg lesz tagadva, megszünt lenni a nemzet; ha pedig a nyelvet háttérbe szoritják egy más nyelvért, ha ezzel sebet ejtenek létünknek virágán, én szeretnék akkor Demosthenesi ékesszólással birni, ugy kérni a támadókat: hagyjátok a nyelvünket, ne tüntessetek ellene sem baráti, sem testvéri, sem rokoni, sem otthoni körötökben; a magyar nyelv van oly szép, oly hangzatos, oly tökéletes, minden gondolatot kifejező, mint a német; az a német, a mely legyen bár világnyelv, de a mely nekünk itthon a hazában fájdalmat okoz, hiszen sok keserü emléket elevenit az fel, ne akarjátok, hogy eljöjjenek azok hozzánk kisérteni, hosszu-hosszu éjszakákon át, hogy mi nehéz kóros álom között csak fájdalmunkat lássuk.

Nem! Ti német nyelvvel tüntetők, ezt nem akarjátok. Mert ha megfontoltan gunyoljátok a magyar nyelvet, nagyobb bünt követtek el Kainnál, nagyobb igazságtalanságot követtek el, mint a világ igazságtalanságai mind együtt véve.

Nézzétek, ott a bokor alján van egy kis fészek. Fülemile pár élt ottan. Ott melengették pici tojásaikat és a kikelt fiókáknak édes anyanyelvükkel csicseregtek a végtelen nagy örömükről; ezzel a nyelvvel tanitgatták őket, midőn szárnyaikat emelgették, próbálgatták; ezzel a nyelvvel hivták később is magukhoz fiaikat, társaikat, mikor az azur kék ég alatt repdestek.

Titeket is édes magyar szó fogadott bölcsőtöknél, titeket is az életbe; az iskolába lépve magyar nyelvvel tanitottak minden szépre, minden jóra, minden nemesre; titeket is midőn már önállókká, nagyokká lettetek, a magyar nyelvvel üdvözöltek, a magyar nyelvvel biztatgattak: hát most, mikor reátok néz a társadalom; most, mikor jó példát vár tőletek mindenki: most miért engeditek ragadtatni magatokat egy ferde, egy káros irányzattól? Ha összejöttök, miért forditjátok beszédetek németre? Titkolódzni akartok talán? Ki elől? Hisz nem igen találtok oly müvelt emberre, a ki legalább ne értene németül, ha már perfectül beszélni nem is tud?! Miért ragadtatjátok magatokat vakon egy káros áramlattól, melynek hasznát nem veszitek?! Avagy olyanok vagytok talán, mint az az uszó fadarab, melyet a zúgó ár magával ragadt s most már tehetetlenül megy az árral nekiütődve lehajló ágnak, elragadt virágnak, szilárdan álló sziklának?!

Nem! Nem! Ez célotok nem lehet. Magatokat szembeállitani mindnyájónk

TÁRCA

Mikor Piroskát . . .

Mikor Piroskát férjhez adták,
Deli, piros volt és vidám.
Csak két év tellett el azóta
S arca már is oly halovány,

Vigasztalt akkor, ne sirassam,
Felejtsem el, hogy ő is élt . . .
S ha találkozunk, ne lássam meg
Bus arcán pergő könnyüjét.

Fodor Antal.

Jóslat.

»Kisasszony napján pontban éjfélkor nézz el a csillagos égre. Háromszor legyen a kedvesed neve ajkadon s az óhaj, mit szived kiván s ha akkor megmozdul egy csillag, kedvesed tiéd lesz és kivánságod beteljesül.«

Multkoriban ilyenforma tanáccsal látott el egy cigányasszony.

Vén volt ez az asszony. Arca ráncos, nézése szurós. Valóságos anyós-typus. Szemöldökén a szőrszálak merészen előrenyultak, mintha védeni akarnák a fénytelen tekintetet. Hiába, minél gyengébb a fény, annál jobban kell azt őrizni a szellőtől.

Az orr, az volt a legjellemzőbb ezen az asszonyon. Nagy sasorra volt, mely középen — mint a szüette régi gerenda — merészen meggörbült.

S az orr alatt a nagy, szétterpedt száj, benne két oldalt — mint sárkányok a kapubejáratoknál — a nagy-nagy fogak.

De minő fogak! A hegyükön vakitó fehérek, a középen sárgák s a tövön feketék. Fiatal korában, ugy látszik, sokat adhatott szépségére, higanytartalmu arckenőcsöket használhatott, fogai bizonyára azoktól feketedhettek meg.

A haja persze borzas volt és erősen bezsirozott. De nem elégedett meg azzal, hogy csak a haját kenje be. Bekente az arcát is, az aztán fénylett a reá eső fényben, mint az éppen most fényesre surolt rézüst.

A ruhája — — — hej! a ruhája! Nem is volt az ruha, de úton-utfélen összeszedett, színüket vesztett rongyok összeférczelve.

Egyik kezében a piszkos kártya, a másikban a makrapipája — és én ilyen külső dacára is hittem neki. — Hittem, mert először láttam életemben.

Ez az asszony jósolt nekem.

Alig tudtam bevárni a nagy napot. Ifju az első légyottra nem várt nagyobb lázzal, mint a hogy én vártam.

Nem volt sem éjjelem, sem nappalom; se pihenésem, se nyugodalmam. Egyre-másra küldtem a képes lapokat ő neki.

Irtam reggel, irtam délben, irtam este, irtam minden órában, minden fél órában, minden percben.

A postamesternek annyi dolga lett, hogy külön embert kellett fogadnia, ki az én kártyáimat lebélyegezze.

Ő nem tudta mire vélni rengeteg nagy érdeklődésemet hogyléte felől. Mert mindig csak azt kérdeztem tőle: »Hogy van?«

Hát iszen ugy egy hónapra kaptam is tőle egy »Stollwerk-cacao-féle« reklámkártyán ilyenforma felvilágositást:

PÁLFY JÓZSEF

okleveles épitő és vállalkozó

Pápa, Jókai Mór-utca 946.

az Irgalmasoh berházában.

Vállalkozom mindennemü épitkezésre a legegyszerübbtől a legdiszesebb kivitelig. **Lakóház, bérház, templom, iskola, nyaraló, gazdasági èpületek, tégla- és mészégető kemencék, malmok, zsilipek, hidak** felépitésére. Épületek átalakitása és javitása, nedves lakások szárazzá tétele, **betonirozás, csatornázás,** stb. pontosan és jutányosan eszközöltetnek. Tervezettel és költségvetèssel bármikor szolgálok. **Szakvéleményt és felvilágositást is szivesen adok.**

E téren már évek óta müködöm s megbizatásomnak mindenkor lelkiismeretes pontossággal feleltem meg, miért is kérem a t. közönség szives pártfogását.

Azon helyzetben vagyok, hogy a legkényesebb igényeket is kielégithetem, s a mennyiben minden megbizást a legmodernebb kivitelben is pontosan teljesitettem, megbizhatóságom kellőkép ismeretes.

Magamat a t. közönség figyelmébe ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

PÁLFY JÓZSEF

okl. épitő és vállalkozó.

Nyomatott Dinkgreve Nándor könyvnyomdájában Celldömölk

I. évfolyam Celldömölk, 1905. január 8. 2. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
BÉVÁRDY GYULA
Laptulajdonos és kiadó:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön; ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzilletékek.

Si fecisti, nega.

(b) Oly gyakran hallok magyarul tudók ajkáról német szót. Eltünődöm ezen. Vágyok róla irni.

A hazaszeretet iratja velem e sorokat: szeretettel kérem az olvasót, ne feledje el ezt soha. Mint ember, ki a társadalmi életjelenségeket megfigyelem, én is, mint a nagynevü elődök, azt mondom, és azt vallom, hogy: »Nyelvében él a nemzet.« A nyelv olyan, mint fának a virág: ha elfagy; lehull, megsemmisül; ha pedig megsértődik termője: korcs gyümölcscsé válik. Ha a nyelv: létünknek virága meg lesz tagadva, megszünt lenni a nemzet; ha pedig a nyelvet háttérbe szoritják egy más nyelvért, ha ezzel sebet ejtenek létünknek virágán, én szeretnék akkor Demosthenesi ékesszólással birni, ugy kérni a támadókat: hagyjátok a nyelvünket, ne tüntessetek ellene sem baráti, sem testvéri, sem rokoni, sem otthoni körötökben; a magyar nyelv van oly szép, oly hangzatos, oly tökéletes, minden gondolatot kifejező, mint a német; az a német, a mely legyen bár világnyelv, de a mely nekünk itthon a hazában fájdalmat okoz, hiszen sok keserü emléket elevenit az fel, ne akarjátok, hogy eljöjjenek azok hozzánk kisérteni, hosszu-hosszu éjszakákon át, hogy mi nehéz kóros álom között csak fájdalmunkat lássuk.

Nem! Ti német nyelvvel tüntetők, ezt nem akarjátok. Mert ha megfontoltan gunyoljátok a magyar nyelvet, nagyobb bünt követtek el Kainnál, nagyobb igazságtalanságot követtek el, mint a világ igazságtalanságai mind együtt véve.

Nézzétek, ott a bokor alján van egy kis fészek. Fülemile pár élt ottan. Ott melengették pici tojásaikat és a kikelt fiókáknak édes anyanyelvükkel csicseregtek a végtelen nagy örömükről; ezzel a nyelvvel tanitgatták őket, midőn szárnyaikat emelgették, próbálgatták; ezzel a nyelvvel hivták később is magukhoz fiaikat, társaikat, mikor az azur kék ég alatt repdesték.

Titeket is édes magyar szó fogadott bölcsőtöknél, titeket is az életbe; az iskolába lépve magyar nyelvvel tanitottak minden szépre, minden jóra, minden nemesre; titeket is midőn már önállókká, nagyokká lettetek, a magyar nyelvvel üdvözöltek, a magyar nyelvvel biztatgattak: hát most, mikor reátok néz a társadalom; most, mikor jó példát vár tőletek mindenki: most miért engeditek ragadtatni magatokat egy ferde, egy káros irányzattól? Ha összejöttök, miért forditjátok beszédetek németre? Titkolódzni akartok talán? Ki elől? Hisz nem igen találtok oly művelt emberre, a ki legalább ne értene németül, ha már perfectül beszélni nem is tud?! Miért ragadtatjátok magatokat vakon egy káros áramlattól, melynek hasznát nem veszitek?! Avagy olyanok vagytok talán, mint az az uszó fadarab, melyet a zúgó ár magával ragadt s most már tehetetlenül megy az árral nekiütődve lehajló ágnak, elragadt virágnak, szilárdan álló sziklának?!

Nem! Nem! Ez célotok nem lehet. Magatokat szembeállitani mindnyájónk

TÁRCA

Mikor Piroskát . . .

Mikor Piroskát férjhez adták,
Deli, piros volt és vidám.
Csak két év tellett el azóta
S arca már is oly halovány,

Vigasztalt akkor, ne sirassam,
Felejtsem el, hogy ő is élt . . .
S ha találkozunk, ne lássam még
Bus arcán pergő könnyüjét.

Fodor Antal.

Jóslat.

»Kisasszony napján pontban éjfélkor nézz fel a csillagos égre. Háromszor legyen a kedvesed neve ajkadon s az óhaj, mit szived kiván s ha akkor megmozdul egy csillag, kedvesed tiéd lesz és kivánságod beteljesül.«

Multkoriban ilyenforma tanácsal látott el egy cigányasszony.

Vén volt ez az asszony. Arca ráncos, nézése szurós. Valóságos anyós-typus. Szemöldökén a szőrszálak merészen előrenyultak, mintha védeni akarnák a fénytelen tekintetet. Hiába, minél gyengébb a fény, annál jobban kell azt őrizni a szellőtől.

Az orr, az volt a legjellemzőbb ezen az asszonyon. Nagy sasorra volt, mely középen — mint a szúette régi gerenda — merészen meggörbült.

S az orr alatt a nagy, szétterpedt száj, benne két oldalt — mint sárkányok a kapubejáratoknál — a nagy-nagy fogak.

De minő fogak! A hegyükön vakitó fehérek, a középen sárgák s a tövön feketék. Fiatal korában, ugy látszik, sokat adhatott szépségére, higanytartalmu arckenőcsöket használhatott, fogai bizonyára azoktól feketedhettek meg.

A haja persze borzas volt és erősen bezsirozott. De nem elégedett meg azzal, hogy csak a haját kenje be. Bekente az arcát is, az aztán fénylett a reá eső fényben, mint az éppen most fényesre surolt rézüst.

A ruhája — — — hej! a ruhája! Nem is volt az ruha, de uton-utfélen összeszedett, színüket vesztett rongyok összeférccelve.

Egyik kezében a piszkos kártya, a másikban a makrapipája — és én ilyen külső dacára is hittem neki. — Hittem, mert először láttam életemben.

Ez az asszony jósolt nekem.

Alig tudtam bevárni a nagy napot. Ifju az első légyottra nem várt nagyobb lázzal, mint a hogy én vártam.

Nem volt sem éjjelem, sem nappalom; se pihenésem, se nyugodalmam. Egyre-másra küldtem a képes lapokat ő neki.

Irtam reggel, irtam délben, irtam este, irtam minden órában, minden fél órában, minden percben.

A postamesternek annyi dolga lett, hogy külön embert kellett fogadnia, ki az én kártyáimat lebélyegezze.

Ő nem tudta mire vélni rengeteg nagy érdeklődésemet hogyléte felől. Mert mindig csak azt kérdeztem tőle: »Hogy van?«

Hát iszen ugy egy hónapra kaptam is tőle egy »Stollwerk-cacao-féle« rekámkártyán ilyenforma felvilágositást:

édes anyjával nem akarhatjátok. Most még a kisérlet kezdetén álltok s mint a járni kezdő gyermek, csak imbolyogtok; erőtök még gyenge, hogy csak magyarnak valljátok magatokat, most tömörüljetek, most küszöböljétek ki körötökből a német nyelvet; legyetek magyarok, magyarok nyelvetekben, tettetekben; juttassátok uralkodó érvényre édes hazánk édes nyelvét; ne menjetek idegenbe, ha valamire szorultok, vannak itt a hazában édes testvéreitek, azokat gazdagitsátok . . . és ha igy cselekesztek, lelketekbe, szivetekbe megnyugvás jön; büszkéknek érzitek magatokat, mert magyarnak születtetek, mert magyar nyelven áldhatjátok a jó Istent, a magyarok Istenét, ki fentartotta annyi százados szenvedések között is a hazát.

Nézzétek a világtörténelmet, abból folyton megismétlődő jelenségeket láthattok. Nagy Lajos alatt, Mátyás alatt azért volt oly hatalmas hazánk, mert minden polgára magyar volt, mert élt, uralkodott, napnál fényesebben ragyogott a magyar szellem. Később folyton gyengült az ország: magyar magyarral viaskodott; az egyik rész büszkén mondta: magyar vagyok; a másik rész megtagadta magyarságát: idegen nyelvvel élt. Jöttek a nagy rázkódások. A földig lett lealázva a magyar és mégsem pusztult el: élt, élt a nemzet, élt a nyelv az alacsony nép ajkán s bárha az olyan is volt, mint a hatalmas fákhoz képest az alattok szerényen rejtőzködő füszál-tömeg, de mégis ezek meghozták évről-évre egészséges gyümölcseiket, belepték egészen a földet és ha jött, a kit sorsa, útja hozzájuk vetett, csak nekik és szüntelen velük találkozott . . . és végre a kis, jelentéktelen fütömeg nem engedte [illegible] jödni a közéjük sodort nagy fák magvait, elvesztek, elpusztultak azok nyomtalanul és a kis füvek közül előálltak az óriások: Széchényi, Jókai, Wesselényi, Kossuth, Petőfi, Arany, Vörösmarty, Deák előálltak, a kik magyarul éreztek, magyarul beszéltek, a kik dicsfénynyel övezetten hagyták hátra reátok a magyar nyelvet.

És ti késő utódok, miért nem ragaszkodtok a magyar nyelvhez? Miért vitetitek magatok az áramlattól?

Miért beszéltek nyilvános helyeken is németül?!

Dicsőség ez néktek?!

Okosság ez előttetek?!

Nem, nem, egyik sem.

Beszéljetek össze, hallgassatok szavamra, mondjátok ki, fogadjátok meg, hogy soha, de sohasem fogtok ezután tüntetni a magyar ellen; de sőt borítsatok tettetekre fátyolt, feledjétek el, feledtessétek el tetteteket mi velünk, ha igy tesztek és valaki szemrehányást akarna tenni akkori német beszédetekért, mondjátok:

Nem mi voltunk azok, mások, idegenek.

És mi, ha ezt látjuk tőletek, nem fáj nekünk a gondolat, hogy ez lesz a ti elvetek!

Si fecisti, nega!

Az iparoktatásról.

(b) Midőn az első emberpár a paradicsomból kiüzetett, az öröm, a boldogság is vele jött, de vele jött a szenvedés is. Az ember megtanult küzdeni; megtanult különbséget tenni a jó és rossz, a hasznos és a káros között; folyton okulva a maga kárán, nemzedékről nemzedékre átadta a saját tapasztalatait és midőn már milliók és milliók éltek e földön, önmagától reá jött, hogy a nagytömegeket nem lehet rendben, békességben másként együvé tartani, csak ha megszabja az egyesek kötelességeit és az egyesek fölé helyez elöljárókat, parancsolókat.

Az egyesek kötelességeit maradandóvá tette azután a törvénykönyvekben. A legrégibb törvénykönyvünk az ó-testamentom. Isten és az emberek — e kettő van benne leirva. A népek aztán Isten iránti szeretetükből kifolyólag igyekeztek jók lenni, igyekeztek egymást támogatni, segiteni . . . Isten iránti szeretetük létrehozta aztán közöttük a testvériességet és végül, hogy kötelességeiknek annál biztosabban megfelelhessenek, létrehozták az államot, a mindenki védelmezőjét, édes anyját.

Évezredek jöttek, mentek. Nyomuk ott maradt az irott emlékekben. Az emberek feljegyezték azokat. Ahogy jöttek az uj korszakok, úgy szaporodtak az ismeretek, úgy lett az emberből, az egyszerü emberből kutató, hogy kutassa, a régi jogszabályok mit irtak elő; úgy lett az emberből biráló, hogy birálja, a régi jogszabályok mennyiben felelnek meg az uj kor kivánalmainak.

Kutatásaik, birálataik eredményét leirták könyvekben. Irták [illegible] és pedig minden egyes könyvet külön. Mennyi fáradtság, mennyi munka, mennyi türelem kellett ahhoz.

És egyszerre csak halomra dőlt minden. A könyvnyomtatás mestersége fel lett találva. Az ismeretek, a találmányok ezóta könnyen hozzáférhetővé lettek és amint azok lehetségesekké váltak, villámgyorsan terjedt a nép között a tanulás vágya, a tudásszeretet.

»Beteg vagyok. Képes lapjai megőrjitenek. A levélhordó kiszenvedett, el is temettük már. Azt akarja tán, hogy engem is eltemessenek?«

Aláirva: *J.*

Ugy-e, nagy szerelem ez ő nála? Határos az örüléssel. Meg is irta, megvallotta. Oh, ő szeret engem lázzal, hévvel, igazán. Tudom.

A kártyákat fokozott mértékben küldtem tovább. Már minden másodpercben ötöt küldtem. Hadd lássa meg, mily nagyon, mily igazán, mily figyelemmel szeretem én is őt.

S az a nagy nap még mindig, egyre késett. Még két hét volt hátra.

Elkezdtem gondolkodni (kérem, ne mosolyogjanak), mi módon lehetne azt a két hetet megrövidíteni. Hát ki is sütöttem. Szerelmes voltam.

Igy gondolkoztam:

Két hét. Hm. Az tizennégy nap. Abból ha négyet elveszek, még mindig marad tiz. De ha tizennégyet elveszek, nem marad semmi sem. Mi is az tizennégy? Kétszer hét, vagyis két »Hét.« Hát mire való édes apám könyvtárában az a sok »Hét«? Vegyünk csak el belőle kettőt, ott sok marad még, nekem pedig meg lesz a két »Hét«.

Ugy-e jól gondolkodtam? No hát ésszerint cselekedtem.

Vacsorám alig hogy bekaptam, hónom alatt a két »Hét«-tel usgye! megszöktem hazulról, ki a város szélére s vártam áhitatosan a csillagok feljöttét. Áhitatosabban, mint a hosszu napkor az izraeliták.

Nekem a lelkem volt éhes. Szivemet nem is emlitem.

Feljöttek a csillagok s szeliden ragyogtak reám.

— Két óra hosszáig mit tegyek? — tünődtem. Elmegyek a közeli korcsmába. Bor mellett könnyebb lesz a várás.

Beléptem. Hát a diszfiatalságot találtam ott, élükön az én legjobb barátommal, Karcsival. Egye meg a fene, minek is tartottam annak!

Volt öröm. Az asztalfőre ültettek s elém tették a legnagyobb pohárat.

Hej, fiuk! Igyunk. Igyunk körömpróbáig!

Ez volt mindig a jelszavunk.

Ugy tizenegy óra tájban már itt lenn a földön is láttunk csillagokat tévetegen ide-oda szaladgálni, futkosni.

Az igazmondás stádiumához értünk.

Te Jancsi! Mi a fránya ütött beléd, hogy ujsággal jársz?! Tudjuk ugyis, hogy ujságiró vagy.

— Hagyjátok el, kérlek, a heccelést. Története van ennek.

— Az árgyélumát, ez mán valami. És te hallgattál felőle. Bökd ki már, mi az.

— Nem, nem mondom el. Majd holnap.

— Eh! Te gazember! Mi nem vagyunk gyerekek, hogy dajkamesékkel traktálj bennünket. Igaz-e fiuk? Azért azt mondom, bökd ki a mondókádot ebadta himpellérje.

Az én drága Karcsi barátom beszélt igy a bortól.

A többi fiuk pedig vérszemet kaptak. Elkezdtek botránykozni, hogy hát igy-ugy, az mégsem járja! Eltitkolni valamit. Vagy van barátja az embernek, vagy nincs! vagy őszinte, vagy nem; vagy igazmondó, vagy hazudós; vagy jellemes, vagy alattomos — — — persze ezen megtisztelő titulusok egyike reám vonatkozott s tőlem tették függővé: hogy melyik.

Végre is kiugrasztották belőlem a titkot.

— Hát hallgassatok ide.

Ha én ma éjfélkor kiállok ide a ház végébe, és háromszor elkiáltom magamat

Sok. hosszu idő munkája le lett téve a könyvekbe és a jelszó lett: irni, olvasni megtani mindenkit, hogy aztán kiképezhesse magát az, akinek tehetsége van arra.

— El is mindenkiben a vágy, hogy tudjon' értsen, hogy ismereteit gyarapitsa.

A nagy városokban egyetemek, akadémiák, főgimnáziumok épültek. A kisebb helycken kisebb iskolák, kisebb intézetek.

Az iskolák lettek a főcél. Mert tudta mindenki, meg volt győződve róla, hogy mennél jobb az iskola, annál nagyobb tudást, annál több ismeretet lehet abban szetezni.

Nem is kell tudományos pályára előkészitő iskola. Ügyvéd, orvos, mérnök annyi van, hogy nagyon nehéz a boldogulásuk.

Van más is. Magasztos, nemes müvelődés az is.

Ez az iparososztály müveltté képzése: az iparos tehetségének a müvészire való emelése.

A mai kor igényei kényesek, követelők. A mai ember nem elégszik meg a sablonos munkával, követel, igen. követel müvésziest. Müvészíest: olcsón.

Hol szerezze a finomultabb izlést az egyszerü iparos gyermeke? Az iskolában. Ott, a hol tudományos alapon ismertetik vele szakmáját, ahol bemutatják a tanulni vágyónak az ujabb elért sikereket, az ujabb irányt: a hol megtanitják, hogy mily eszközökkel, mily tudással tud ő is egykor majd mestermüvet alkotni. A hol a kiképzés tanult erőkre van bizva, a kik a szó nemes értelmében tanitanak atyai szeretettel, atyai szigorral.

A kor igényeit, meg városunk szükségleteit tekintetbe véve, nem tartana helyesnek városunk érdemes polgársága, hogy lépéseket kellene tennünk, avagy amennyiben azok máa megtétettek, szorgalmaznunk kellene, hogy városunk *ipariskolát* kapna?

Ne kicsinyeljük e tervet. Mert e terv keresztülvitele a mi nélkülözhetlen szükségletünk. Városunkat emelné, ifju polgárainkat nemesitené.

A szent cél lebeg szemeim előtt, e szent cél keresztülvitelére kérem önöket, városunk intézői. Tettem pedig ezt azért, mert az irás is azt mondja:

A ki tudna jót cselekedni és nem cselekszi, az olyan ember bünös.

A nők joga.

Ma, a mikor a kenyérkereső pályát a nők is felkeresik, a mikor az élet viharos küzdelméhez jogot formálnak a nők is, hogy elhagyva a tüzhelyet, a szükebb, de boldogabb otthon kiskörét, együtt vegyék fel az eget vivó harcot a férfival s a nőiességnek sok tekintetben való feláldozásával jogot és teret követeljenek ott, a hol eddig csak a férfiak dominháltak.

Ma, a midőn a tudományos pályán, a kereskedelem terén együtt látjuk a nőket a férfiakkal s látjuk, hogy a nőknek a férfiakkal minden tekintetben való egvenjogusága majdnem teljes diadalra jutott és ezen egyenjoguság mindig tágabb körre terjed ki.

Az angol egyház egy hatalmas lépéssel vitte előre a nők egyenjogusságának ügyét, midőn kimondotta, hogy lelkészkedő pappá nőt is lehet választani. Licester egyházközség néhány nap előtt élt is az engedelemmel és megválasztotta segédlelkészül Petcoold kisasszonyt, a kinek próbaszónoklata legjobban tetszett a hiveknek s a ki a theologiai tanulmányokat előzőleg sikeresen végezte el.

A licesteri egyház szószékéről tehát ezentul egy nő fogja hirdetni Isten igéjét. Nő fogja végezni az esketéseket és kereszteléseket, nő fogja kiosztani az urvacsorát s ápolni a hivek lelki ügyeit. És miután Angliából indult ki az az egész mozgalom, mely különféle hivatalokhoz juttatta a női nemet, előre látható, hogy a licesteri eset nem fog elszigetelve maradni sokáig, s talán rövid idő alatt a legtöbb papi hivatalt nők fogják betölteni Albion földjén.

Miért is ne! — fogják mondani a feminista mozgalom hivei. Miért is ne, mondom én is, a ki bátorkodom máskülönben ellenkező véleményén lenni. Ha a nőket alkalmazni lehet a postánál, a vasutnál, hol sokszor elég durva közönséggel kell érintkezniök, ha alkalmazni lehet őket a kereskedelmi irodákban és a bankokban, a hol a legintenzivebb élethalálharc folyik a kenyér miatt, miért ne lehetne őket papokul alkalmazni, hol a szeretet tanitásait kell hirdetniök!

Természetesen csak protestáns egyházakról lehet szó. A katholika egyház befogadja a női papot az apáca személyében, de lelkészkedő papul a kánon el nem ismeri, s el sem ismerheti, ha csak alapjaiben nem akarja megtámadni az egész egyházi szervezetet.

Sőt a protestáns egyházak közül is egyelőre legföljebb néhány lesz a reformnak megnyerhető. Maga az angol püspöki egyház el fog előle zárkózni még hosszu ideig. El fognak zárkózni a mi protestáns egyházaink is, melyek erősen konzervativ szellemüek, sőt — mint némelyek állitani szeretik még vaskalaposok is.

---

hogy: Ida, Ida, Ida! hát ő az én feleségem lesz.

— Megbolondultál Jancsi, — felelték egyhangulag a fiuk. — Küldjünk el az állatorvosért. Boszorkány vagy te, vagy mi?

— Az nem vagyok, de meglássátok, ugy fog történni, ha épp akkor le fog hullni egy csillag az égről. Én nekem megjósolták.

— Kicsoda? Biztosan valami vén szipirtyó, — förmedt reám Karcsi. Ugyan fiuk ne hallgassatok erre a szájhősre, bocsássatok meg neki, mert olyan nagy idealista.

Azzal fölkelt helyéről s hátunk mögé ült, a sarokasztalhoz. Mikor mellettem elhaladt, ajkán gunyos, vagy még inkább károrvendő mosolyt véltem látni. Nem szóltam semmit. Hallgattam vagy tiz percig. Magamban mérgelődtem.

— Hát ezért legyen igazmondó az ember?! Azért legyenek barátaim, hogy mindegyik Tamás legyen?! De iszen kikezdek én ma veletek. Kezdem a Karcsin.

— Hallod-e Karcsi! — Csend lett. Mindenki hátra nézett. Hátra néztem én is. Hát Karcsi nem volt ott. Megszökött.

A többiek boszankodtak és én örültem.

— Oda se neki fiuk! Éljen a barátság! Ne busuljatok, mig engem láttok.

— De hát a Karcsi — mondá csudálkozva az egyik.

— Mit Karcsi — szóltam én. — Elment. Utána akarsz talán szaladni? Én nem akarok. Én toasztozni fogok. Hallgassatok meg.

— Az Istenért! Csak azt ne tedd! — kérleltek mindnyájan rémülten. Még lyukat beszélsz a hasunkba.

Letettem a toasztozó kedvemről. Közelgett az éjfél. Még öt perc volt a hiján.

Felkeltem helyemről. — Imbolygó léptekkel kitámolyogtam a korcsma elé — és vártam.

Hüs szél csapta meg arcomat, — a pusztaságról jött az. Egy-egy pásztortüz világitott be az éjbe. Egy-egy kutyaugatás hallatszott. A mulatók zaja mint zsongás jutott füleimhez s e zsongás csak akkor erősbbült zajjá, ha valaki kinyitotta az ajtót. S az gyakran megtörtént. A fiuk szállingóztak ki s közbeközbe jókat kacagtak.

Ezek valakin nevetnek — gondolám. Az utra mentem. Ott neki dülleszkedtem egy akácfának.

Egyszerre csak megkondul a toronyóra harangja... megkondul egyszer, kétszer, tizenkétszer. Éjfél van.

Elkiáltottam én is magamat:

— Ida, Ida, Ida! Légy feleségem!

S vártam. Csillag csak nem mozdult, csak nem mozdult.

Még hangosabban kezdtem kiabálni;

— Ida, Ida, Ida!

— Elhallgatsz mindjárt, adtateremtette. Majd adok neked Idát! Hát bakter vagy te, te, vagy krumplicsősz, hogy igy kiáltozol?! Jobb lesz, ha hazafakarodol!

Édesapám hangja volt ez. Észre sem vette volna szökésemet, ha az a gazember Karcsi nyomomra nem vezette volna. No! iszen várj csak! Visszakapod te ezt még!

Volt mit hallgatnom otthon. — Hej! Ha én azt mind elmondhatnám neked Karcsi!

Az a másnap is rettenetes volt nekem.

Bárkivel találkoztam, mind arra kért, hogy küldjek neki is eljegyzési kártyát.

De hiszen arra várhattok!

Nem hiszek én senkinek ezután.

A jóslóktól pedig ez idő óta irtózom.

Bévárdy Gyula.

A feminista mozgalom szóvivői meg lehetnek elégedve ezzel a sikerrel. Egy olyan tér nyilik meg a nők előtt, a mely a női kedélynek jobbap megfelel, mint minden egyéb.

Én azonban, a ki ebben az egy kérdésben maradi felfogásu vagyok és az is leszek, nagy szomorusággal észlelem, hogy ime, ismét egy uj tér, a melyet a nők lesznek kénytelenek elfoglalni, hogy megállhassák az életnek keserves harcait.

Ah, a szegény sajnálatraméltó nők, a kiknek munkával kell megkeresni a kenyerüket!

Sohasem fogom megérteni, hogy ennek igy kell lennie, s hogy maguk a nők szállnak sikra követelni az ő »jogaikat«. Jogokat, a melyek kötelességek elvállalása áltnl lehet csak megszerezni, mint minden egyéb jogot.

Maradi vagyok, mert olyan korban nőttem fel, a midőn igazi belső tartalommal birt még a nők kultusza. Nem volt az frázis csupán, a mivé ma zsugorodott, elveszvén belőle az, a mi Fézzel nem fogható, a légies, az illatszerü. Olyan anyát mondván magaménak, a ki a matrónák összes erényeinek volt megtestesülése, olyan nőnek oldalán élve, a ki maga a női báj, olyan nővéreket birva, a kik szeretettel vannak tele, s nem látva magam körül csakis férfiakat — olynnokat, a kikben hiba találkozik: nem vagyok képes megérteni, miért kelljen a nőnek az ő piedesztáljáról leszállania, hogy az élet dulakodásaiban résztvegyen.

A nő szellemi inferioritásával előállani s ez alatt az ürügy alatt zárni el előlük az életpályákat: rút komiszkodás. Ha csakugyan inferiorisak, ugy sem fogják megállani a helyőket, minek tehát durva erőszakkal utjokba állani? De én a nőt egyszerüen szubtillisbb, gyöngédebb, mizonyos tekintetben légiesebb lénynek tartom, semhogy lealacsonyitásnak tartanám, ha két kéze munkájával kell dolgoznia a kenyérért. A mellett ne feledjük soha, hogy a női test bizonyos vonatkozással maga a szentség: élő embereket, lelkeket hoz a világra.

A feminista mozgalomért lehet lelkesedni, lehet azt elitélni, de a nőt, a ki rá van kényszeritve, hogy maga keresse a kenyerét, csak sajnálni lehet. Szerető, résztvevő sajnálattal.

Dr.

HIREK.

Személyi hir. Dr. *Maróthy* László volt országgyülési képviselő hétfőn városunkban időzött. Ugyanaznap az estéli gyorsvonattal Budapestre utazott.

Értekezlet. Megirtuk mult számunkban, hogy január 1-én *Guary* Leo szolgabiró a T. E. V. V. E. tagjait értekezletre hivta egybe. Mint értesültünk, elhatározták, hogy február 25-én nagy bált fognak tartani és a tiszta jövedelem felét a vakokat gyámolitó vasvármegyei egyesületnek adják. E nemes cél elérésére sikert kivánunk tiszta szivünkből. A bál lady patroness-éül mélt. *Szőgyény Marich* Ferencné grófnőt fogják felkérni, mig a nagyszámu rendezőség elnökéül *Ostffy* Lajos drt.

Katonaság köréből. Ő felsége a király *Weghofer* Béla vasuti hivatalnokot hadnagygyá nevezte ki. Gratulálunk.

Bucsu. *Scholtz* Károly vasuti mérnököt saját kérelmére Brassóba helyezték át, honnan helyébe *Dániel* Károly mérnök jön. Midőn »Isten hozzád«-ot mondunk a távozottnak, életutjára tiszta szivből kivánunk boldogságot, szerencsét. Az ujonnan jövőt pedig bizalommal, baráti szivvel várjuk körünkbe és óhajtjuk, hogy találja fel magát itt a Ságh és a Somlyó hegy kedves népe között. Ez óhajjal ajkunkon mondjuk neki Isten hozott!

Áthelyezés. *Grau* Kálmán vasuti teherpénztárnokot a szombathelyi üzletvezetőség ugyanezen minőségben Pinkafőre helyezte át. Helyébe *Kéthely* Ferenc hivatalnok jött Szombathelyről.

Ipariskola. Illetékes helyen nyert értesülés szerint a miniszter leiratot fog intézni a városhoz, melyben kérdést fog tenni, hogy a polgári iskola helyett nem jobb volna-e városunkban ipariskola?

Bankvizsgálat. Hétfőn a felügyelő bizottság: dr. Maróthy László, Remete Dénes, Horváth Ernő, Dávid Kálmán és dr. Scheiber Zsigmond a Kemenesaljai hitelbanknál pénztárvizsgálatot tartott és mindent rendben talált.

A korcsolyapálya az enyhére vált idő miatt csütörtök óta zárva van.

Magyarosodunk. Egy német anyanyelvü polgártársunkkal történt az alábbi eset. Együtt volt a barátaival, a mikor a levelhordó egy keresztkötéses csomagot adott neki át. Felbontotta, hát egy német fali kalendárium mosolygott reá. A barátok gunyosan néztek össze, ámde ok nélkül, mert alig egy pillanat mulva idegesen, boszankodva szántotta végig a boritékot a ceruza és nyomán e kategorikus, minden kommentár nélküli szó látszott: vissza.

Vadászat Dabronyban. Kisebb szabásu hajtóvadászat volt pénteken Dabronyban, melyen részt vettek: dr. nárai Szabó Imre, dr. Udránszky Sándor, Höhn Vilmos, dr. Brunner Ferenc és Dávid Kálmán. Zsákmányul esett: 1 őz, 4 nyul, 1 fácán és 2 róka.

Országos marhavásár. Jánosházán folyó hó 4-én tartatott meg a havi marhavásár. Felhajtatott 550 drb szarvasmarha. Ebből eladatott 328 drb. Az árak elég jók voltak.

Benkő estély. Hogy mennyi stréber ember és mennyi hazug, általó reklám van a világon, arra a mult vasárnap az Ujkávéházban tartott Benkő-estély is eklatans példát nyujtott. Az Ujkávéház helyiségében elég szép számmal, mintegy ötvenen jelentek meg az érdeklődők. A hallgatóság tehát elég nagy volt ahhoz, hogy az Edison-féle műembert, a nagy-hanggal hirdetett legfőbb vonzót láthatta volna. Ehelyett az igazgató mindjárt az előadás kezdetén kijelentette, hogy a műember elutazott. El is hittük, hiszen 50-en adtunk fejenként 40 krt, az 20 forintot tett ki, azzal pedig jó messze lehet elutazni. Az élvezetből azonban mégis jutott valamicske a közönségnek. Egy bajusztalan német alak darált monoton hangon elcsépelt, régi vicceket németül. Tapsot is kapott, hogy ne szégyelje magát, a miért Magyarországon, magyar városban németül beszélt. Volt aztán emelkedő nő összekulcsolt kezekkel és végül ugyan ez az összekulcsolt kezü nő serpentin-tánc közben laterna magica gyatra fényszórása mellett motollált kezeivel minden magasabb technika nélkül. Mondanunk sem kell, hogy a közönség felháborodottan távozott el. Ennyit a Benkő-estélyről. Még egy-két ilpen nagy garral hirdetett és semmit sem érő előadás és a becsapásnak törekvő kávésatnk isszák meg a levét.

A celldömölki marhavásár. folyó hó 5-én tartatott meg a havi marhavásár. Felhajtatott 600 drb. Átiratott 350 drb. A keresletet a külfkldi vevők hiányában kissé lanyha volt. Minek oka az, hogy Celldömölk Austria és a vám külföldre való szállitásra csak a mult hó 18-án szabadult föl.

Képviselői beszámoló. Dr. *Maróthy* László, a celldömölki választókerület volt országgyülési képviselője és a szabadelvü párt jelöltje f. hó 12-én, csütörtökön délelőtt 10 órakor Celldömölkön, a Korona-szálloda nagytermében mondja el képviselői beszámolóját, illetőleg programmbeszédét.

Anyakönyvi hivatalból. Az elmult 1904-ik évben városunkban a születések száma 342, a halálozások száma 143 és a házasságok száma 55 volt. Az elmult évben 99-el többen születtek tehát, mint a mennyien el ultak.

Rózsa Sándor nyilatkozatára felhivjuk olvasóink figyelmét.

Szobatüz. Csütörtökön déli 11 órakor az Erzsébet-utcai Mustos-féle házban szobatüz volt, mely csaknem ember-áldozatot követelt. A szobatüznek a gondatlan szülők voltak okai. A nedves szalmazsákot a kályhára tették száradni. A szokában levő kis gyermekek egyszerre csak füstölni látták a szalmazsákot. A kályha tüze meggyujtotta azt. Kiáltozásaikra a szülők és a szomszédok figyelmessé lettek, berohantak a szobába, a szalmazsákot a kályháról ledobták és a szobából kihuzni iparkodtak. A szalma ekközben meglazult, teljes erejéből égni kezdett és oly fojtó füstöt terjesztett, hogy a szomszédoknak, hacsak ki nem akarták tenni a gyermekeket a megfulladásnak, az ablakokai be kellett verniök és azon keresztül megmenteni a szegény megrémült apróságokat. Az anya sulyos égési sebeket szenvedett a kezén.

Szerkesztőváltozás. A »Szombathelyi Ujság« eddigi szerkesztője, dr. *Császár József*, theologiai tanárrá neveztetvén ki, helyette a megyéspüspök *Pintér* József kemenesmihályfai segédlelkészt helyezte át. Az uj szérkesztő, ki már uj helyét és munkakörét el is foglalta, városunkban is előnyősen ismerik és távozásán sajnálkoznak; mig uj állásán közönségünk nevében is őszintén üdvözöljük.

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttekért nem felelős a szerkesztőség.)

Nyilatkozat.

Gróf Károly ur, helybeli épitő, 1904. év december 31-én egy vendéglői társaságban kérdőre vont azért, hogy Fábián Dezső urral valamikor a Sághegyen ő róla meggyalázó és személyét sértő dolgokat beszéltünk.

Ezzel szemben, mint neki is kijelentettem, itt nyilatkozatba foglalva kinyilvánitom, hogy egy szava sem igaz annak, hogy én őt valaha rágalmaztam, vagy becsületében sértettem volna, azt az embert pedig, a ki neki ezt állitotta, s a kinek a nevét jól tudom, a mig ezen pletykálását vissza nem vonja, s azért bocsánatot nem kér, haszontalan piszkos fráternek bélyegezem.

Celldömölk, 1905. jan. 5.

Horváth József.

Nyilatkozat.

A Kemenesvidék mult heti hirrovatában egy cikk jelent meg, mely szerint én Schwarcz Rezső nevén öt darab váltót hamisitottam.

Erre vonatkozólag óhajtom megjegyezni, hogy én Celldömölkön Schvarc Rezső füszerest nem ismerek.

Különben is én Schwarc Rezső urat, ki jelenleg a fővárosban tartózkodik, az érdekelt hitelezőimnek bemutattam és a felmerült rágalmak értelmi szerzője ellen birói lépéseket fogok tenni.

Celldömölk, 1905 jan. 6-án.

Rózsa Sándor.

Budapest, 1904. december 27.

Alulirott ezennel bizonyitom, miszerint Rózsa Sándor celldömölki divatárukereskedő urnak, bármely alkalommal, ügyei rendezésére és üzletének továbbvezetésére 40.000, azaz negyvenezer koronát rendelkezésére bocsájtok készpénzben.

Schwarcz Rezső s. k.
Gruda Benő, dr. Cher Győző,
tanuk.

Az én kezesem Nobel Ármin pápai könyvnyomda- és háztulajdonos és egy a fővárosban lakó Schvarz Rezső kereskedő. Utánjárás következtében azonban értesültem, hogy Celldömölkön egy bizonyos Schvartz Rudolf nevü egyén lakik, ki magát Rezsőnek is nevezi, azonban az egész vagyonában sincs annyi, hogy öt darab váltóra a kezességét elfogadnák. Tehát nem szorultam Schvartz Rudolf (Rezső) nevére.

Ez uton továbbá a nagyérdemü közönségnek tudomására adom, miszerint e hó végével üzletemet a saját nevem alatt ujból megnyitom, áruraktáramat pedig tetemesen megnagyobbitva, a nagyérdemü közönségnek rendelkezésére bocsátom. Áruim mind a legjobb minőségüek, és az eddigi olcsó áraknál még 25—30 százalékkal olcsóbban lesznek elárusitva, ugy hogy a nagyközönségnek végre alkalma legyen szép és jó árut kevés pénzért megszerezni. Főtörekvésem, ugy mint eddig, a tisztesség legnagyobb mértékével m. t. vevőimet a legjobb bánásmódban részesiteni és nagybecsü bizalmukat kiérdemelni.

Celldömölk, 1905. január 6.

Rózsa Sándor
divatáru kereskedő.

KÖZGAZDASÁG.

Szarvasmarha tenyésztésünkről.

Miért nincs a kisgazdának szép marhája, miért satnya s apró a tehene s következésképp a borja is az egész marhaállományával egyetemben? Nagyon egyszerü e kérdésre a felelet. Azért, mert nem választja ki a tenyésztésbe vett egyedeket, hanem tenyészt, szaporit, felnevel, minden gondolkodás nélkül: a cél csak az, hogy borjut kapjon, s igy a marhaállománya szaporodjék. Akárhányszor még ez is mellékes, a tejhaszon a főcél, más minden csak másodsorban jön tekintetbe. Pedig satnya borjuból jó tehén nem lesz, s nem is kapunk jó tejelő marhát a minden gondolkodás nélkül való tenyésztés mellet, a mit különben is inkább, csak sötétben való tapogatódzásnak lehet nevezni. Az olyan gazda, a ki valami sokat nem áldozhat tenyésztésre, nincs bővében az abraknak, vagyis szükebb viszonyok között él, ne kapkodjon mindenféle nyugoti marha után; maradjon az ilyen a magyar marhánál. Ez a legsanyarubb viszonyok között is kitart s a hozzá kötött várakozásoknak minden körülmények között megfelel: ha pedig megadjuk neki a rendes takarmányt, ugy termel tejet ha nem is annyit mint például más tarka marha, de jobbat mindenesetre. Kifejt minden körülmények között oly erőt, végez oly munkát, a melyre más marha nem képes: ha pedig hizóba állitjuk be, ugy a takarmányt jól fogja értékesiteni, A legkülömbözőbb viszonyok között is mind a három irányban együttesen oly jól meg fog felelni, hogy más fajtát, mely erre képes volna, nem találunk.

De ha valaki jobb viszonyok között gazdálkodik, a tejelő vagy hizó marhát akar tartani, s képes is azt jól takarmányozni, ugy forduljon a nyugoti marhához.

Nagy hibát követ el akkor is a gazda, hogyha kiválasztotta ugyan azt a fajtát, melyet tenyészteni akar, de a jövendőbeli tenyészczélt nem veszi tekintetbe azok kiválasztásánál. Ha legelő marhát akar, nem veszi azt tekintetbe, hogy jó legelő marhát főképp akkor kaphat, ha olyan állatokat vesz tenyészetbe, melyeknek szülői jól tejeltek. Nehéz, vastagfejü, nagy vastagszarvu állat, melynek bőre szintén vastag, szőrözete durva s farka vastag, nem való legelőmarhának. Ha meg igás állatot akarunk tenyészteni ugy szerezzük be tenyészállatainkat oly helyről, hol ily marhákat nevelnek, hol igás marhanevelés a cél. Magától értetődik, hogy hiába való reménykedés az, a miben sokan biznak, hogy: mindegy, akár milyen az a tenyészállat, majd adok a borjunak enni, majd kinövekszik valahogy. Gyenge tenyészállat, a melyet talán a vékony, finom bőr jellemez, s az egész szervezet inkább szikrásgra mutat, szarvai vékonyak, kürmei puhák, töredezők stb. sohasem hoz oly utódot létre, a mely igás állatnak beválhatnék, Lehet, hogy a jobb takarmányozás mellett jobban kifejlődik, de jó igás állat nem lesz belöle. Mig viszont ha hizó marhát akarunk nevelni, ugy hizékony tenyészállatokat vegyünk, a melyek elődeinek is nagy hajlandósága volt már a hizásra. Valami apró vékonycsontu marha nem erre a célra való, de az olyan sem, mely talán csak épp immel-ammal eszik.

A tehén a leellés előtt 8—10 héttel elapaszt. Ha tovább adna még tejet ugy mesterségesen kell elapasztani. Mennél előbbre halad a vemhesség, annál jobban kell vigyázni az állatra. Egy marhának sem szabad romlott takarmányt adni, de a vemhesnek meg éppen nem, mert attól nagyon könnyen elvetélhet. A leellett állatot jól etessük, mert az a borját is táplálja, ha a tehén lesoványodik, sovány lesz a borju is.

A borju legjobb tapláléka az anyatej nem pótolja azt a szopós állainál semmi más takarmány. Legbiztosabb a felnevelés, ha a borju az anyától szopik. Szoptató edényen ritkán lehet a borjut jól felnevelni. Ilyen felnevelés mellett annyi körültekintés és gondosság szükséges, hogy azt a gazda ssak a legritkább esetben adhatja meg.

Ha esetleg a tehén nem akarja a borját szoptatni, ugy legjobb lesz a kis borjut olyan tehén alá tenni, mely azt inkább elvállalja.

A borjunak adjunk a tej mellett zabot, szénát, hogy arra hamarosan rákapjon s igy a leválasztás ne legyen nagyon nehéz, ne viselje meg nagyon a borjut.

Az oly borjut, amelyet fölnevelni nem akarunk, már 4—6 hetes korában adjuk a mészárosnak, ki azt ekkor jól megfizeti.

Midőn a borju már erősödik, ugy, hogy az elválasztásra lehet gondolni, ugy nagyon megkönnpíthetjük azt, ha a tehénből minden

szoptatás előtt kifejünk, hogy igy a borju kevesebbet találjon. Midőn még a borjut elválasztani nem akarjuk, nem szabad a szopás előtt kifejni semmit sem, csak a szopás után fejjük azt ki, ami bent maradt.

Nagyon ügyelni kell arra, hogy a borju fejlődésének ezen első idejében visszr ne maradjon, mert azt sohasem tudja kiheverni, Általában véve a növendékmarha felnevelésére nagyon kell ügyelni, mert ha nem jól tápláljuk, fejlődésében visszamarad.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem ad vissza a szerkesztőség Névtelen levelekre nem válaszolunk

Alice. Soraira levélben óhajtanánk válaszolni. Kérjük azért cimét. A beküldött tárcát köszönjük és addigra eltesszük, mig tárgyaunk róla.

Borotva fölösleges! Rasol!

Kés nélkül borotvál!

Egészséges! Kellemes! Olcsó!

A ki pénzt akar megtakaritani!
A ki időt akar megtakaritani!
A ki bőrbetegségnek nem akarja magát kitenni,

az RASOL-lal borotválkozik!

Egy kilogram ára (elegendő 30-szori bekenésre) helyben 2.40 K, vidékre 3 K előleges beküldése mellett. Franco utánvettel 20 fillérrel drágább.

Egyedül készitő

„Rasol" Vegyipar Vállalat

BUDAPEST, VI., Váci-körut 55.

Raktár: **Török József** gyógyszerésznél Király-utca 12.

Jorgó János

órás, gyári raktár: Wien III|4., Rennweg Nr. 75|B.

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztralt árjegyzékemet ingyen és bérmentve megkaphassa, olcso bevásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigoruan tisztességes, t ljesen kizárva

Órajavitási műhely. Mindennemü zsebóra-a uj rugó 40 kr. Minden vásárolt vagy javitott órára kezességet vállalok.

Kivonat a nagy árjegyzékből:

7787 sz. legolcsóbb, legjobb strapác óra nikkeltókba 36 órát jár . . frt 2 30
8039 sz valódi ezüst páncél-lánc 15 gr. „ 1.—
7648 sz. ezüst remontoir, dupla fedelü „ 5.—
7889 sz inga-óra ütőmüvel, 2 sulylyal „ 11 50
7929 sz. jó ébresztő-óra . . . . . „ 1,20

és lejjebb.

Kérem nevemre és házszámomra 76|B. pontosan figyelni!

Könyvek, lapok, folyoiratok, hivatalos nyomtatványok, körlevelek, számlák, üzleti levélpapirok és boritékok; lakodalmi és báli meghivók, eljegyzési tudósitások, táncrendek és névjegyek, falragaszok, gyászjelentések s mindenféle könyvnyomdai munkák pontos, tiszta kiállitásban és jutányos áron készittetnek.

DINKGREVE NÁNDOR KÖNYVNYOMDÁJA

CELLDÖMÖLK

KÖNYV-, PAPIR-, ISKOLAI ES IRODASZER-KERESKEDÉS

ÜGYVEDI ÉS KÖZIGAZGATÁSI NYOMTATVÁNYRAKTÁR

Legfinomabb levélpapirok diszes kartondobozokban.

Legdivatosabb névjegyek

Ugyvédi és kereskedelmi főkönyvek, naplók, segédkönyvek, különféle alakban és kiviteben.

Hivatalos alaku fehér és szürke irodai papirok!

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal eszközöltetnek.

Megjelent!

RÓZSI

és egyéb elbeszélések.

Irta: Bévárdy Gyula.

Ára: 2 korona.

A párisi kiállitáson aranyéremmel kitüntetve,

Alapittatott 1886.

Kitünően belött vadászfegyverek

biztos önvédelmi **revolverek**, szabályozott és jól hordó **szoba- és kerti fegyverek** (Flaubert) jól és olcsón szállit

FÖLDESI L. puskamüves Budapest IV. Muzeumkörut 3. — Régi fegyverek ujakkal kicseréltetnek. Javitás olcsón. Árjegyzék ingyen.

Ne vegyen

senki hangszert,

mig **Reményi Mihály** mühangszerész, csász. és kir. szabadalom-tulajdonos, a Magyar Kir. Zeneakadémia szállitója 315 ábrával ellátott legujabb árjegyzékét át nem olvasta, mely bérmentve és ingyen küldetik

Budapestről, Király-utca 44/II.

Pártoljuk a magyar ipart!

Üzlet-áthelyezés.

Tisztelettel hozom tudomására a n. é. közönségnek, hogy Celldömölkön a Sági utcában öt év óta fennálló

kefe- és ecsetkészitő

üzletemet a »Bárány«-vendéglő mellé helyeztem át.

Saját készitményü kefék és ecsetek mindenkor készen kaphatók.

Óriási nagy választék saját készitésü fogkefékben. Raktáron különféle padlófénymázak, lábtörlők, kefék, fésük s minden efféle háztartási cikkek. Jelzett cikkeknél külföldi dolgok kizárva, csakis hazai készitmény.

Kész munkák nagyban és kicsinyben jutányos árakon. Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Raktárom tultömöttsége folytán az összes áruk bámulatos olcsó áron kaphatók.

A n. é. közönség megrendeléseit kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Klapper Fülöp.

Schottola Ernö

Budapest VI. Andrássy-ut 2.

A közeledő szüreti idényre ajánlok

kétszeresen működő

BORSAJTÓKAT

önelállitó szerkezetü **szőlőzuzókat,**

bogyozó készülékkel vagy a nélkül.

Borszivattyúkat, amerikai gummitömlőket, bor- és mustmérőket, szőlőszedő ollókat, szőlőtaposó zsákokat, erjesztő tőlcséreket

(kotyogókat) porcellánból, üvegből, rézből

és minden, a szőlő- és pincegazdászathoz szükséges anyagot és cikket.

Nagy képes árjegyzékemet kivánatra ingyen és bérmentve küldöm meg.

Cipőkenőcsök

sevraux és box-calf bőrökhöz legjobb minőségben legolcsóbb áron kaphatók

Heimler Károly

bőrkereskedőnél.

A KI

a konyha szükségletét olcsón akarja beszerezni és a mellett jó füszerárut óhajt vásárolni, keresse fel menten

HORLER JÁNOS

füszer- és csemege-kereskedését,

a hol mindennemü füszerfélék, kávé, cukor, tea, rumok és teasütemények nagy választékban.

Maponta friss teavaj, naponta friss prágai sonka, vegyes felvágott, debreceni és kolozsvári szalonna.

Különböző déli gyümölcsök, datolya, malagaszőlő, prunella, stb.

Különféle savanyu, ásvány- és gyógyvizek. Mindenféle sajtok.

Alább jelzett tüzelő anyagokat ajánlom a t. közönségnek a lehető legjutányosabb árakon.

Vágott fa mm. **2** k.
Ajkai szén „ **1** k. **70** f.
Ivaneci „ „ **1** k. **50** f.

Tisztelettel

Kaufmann Henrik.

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek fel a kiadóhivatalban.

szoptatás előtt kifejünk, hogy igy a borju keresebbet találjon. Midőn még a borjut elválasztani nem akarjuk, nem szabad a szopás előtt kifejni semmit sem, csak a szopás után fejjük azt ki, ami bent maradt.

Nagyon ügyelni kell arra, hogy a borju fejlődésének ezen első idejében visszr ne maradjon, mert azt sohasem tudja kiheverni. Általában véve a növendékmarha felnevelésére nagyon kell ügyelni, mert ha nem jól tápláljuk, fejlődésében visszamarad.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokakat nem ad vissza a szerkesztőség Névtelen levelekre nem válaszolunk

Alicé. Soraira levélben óhajtanánk válaszolni. Kérjük azért cimét. A beküldött tárcát köszönjük és addigra eltesszük, mig tárgyaunk róla.

Borotva fölösleges! Rasol!
Kés nélkül borotvál!
Egészséges! Kellemes! Olcsó!

A ki pénzt akar megtakaritani!
A ki időt akar megtakaritani!
A ki bőrbetegségnek nem akarja magát kitenni,

az RASOL-lal borotválkozik!

Egy kilogram ára (elegendő 30-szori bekenésre) helyben 2.40 K, vidékre 3 K előleges beküldése mellett. Franco utánvéttel 20 fillérrel drágább.

Egyedül készitő
„Rasol" Vegyipar Vállalat
BUDAPEST, VI., Váci-körut 55.

Raktár: **Török József** gyógyszerésznél Király-utca 12.

Jorgó János

órás, gyári raktár: Wien III/4., Rennweg Nr. 75/B.

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztralt árjegyzékemet ingyen és bérmentve megkaphassa, olcso bevásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigoruan tisztességes, t ljesen kizárva

Órajavitási műhely. Mindennemü zsebóra-a uj rugó 40 kr. Minden vásárolt vagy javitott órára kazességet vállalok.

Kivonat a nagy árjegyzékből:

7787 sz. legolcsóbb, legjobb strapác óra nikkeltókba 36 órát jár . . . . frt 2 30
8039 sz valódi ezüst páncél-lánc 15 gr. „ 1.—
7648 sz. ezüst remontoir, dupla fedelü „ 5.—
7889 sz inga-óra ütőmüvel, 2 sulylyal „ 11 50
7929 sz. jó ébresztő-óra . . . . . „ 1.20

és kifeb.

Kérem nevemre és házszámomra 76/B. pontosan figyelni!

Könyvek, lapok, folyóiratok, hivatalos nyomtatványok, körlevelek, számlák, üzleti levélpapirok és boritékok; lakodalmi és báli meghivók, eljegyzési tudósitások, táncrendek és névjegyek, falragaszok, gyászjelentések s mindenféle könyvnyomdai munkák pontos, tiszta kiállitásban és jutányos áron készittetnek.

DINKGREVE NÁNDOR KÖNYVNYOMDÁJA
CELLDÖMÖLK

KÖNYV-, PAPIR-, ISKOLAI ES IRODASZER-KERESKEDÉS
ÜGYVEDI ÉS KÖZIGAZGATÁSI NYOMTATVÁNYRAKTÁR

Legfinomabb levélpapirok diszes kartondobozokban.

Legdivatosabb névjegyek

Ugyvédi és kereskedelmi főkönyvek, naplók, segédkönyvek, különféle alakban és kiviteben.

Hivatalos alaku fehér és szürke irodai papirok!

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal eszközöltetnek.

Megjelent!
RÓZSI
és egyéb elbeszélések.
Irta: Bévárdy Gyula.
Ára: 2 korona.

A párisi kiállitáson aranyéremmel kitüntetve,
Alapittatott 1886.
Kitünően beloött vadászfegyverek
biztos önvédelmi **revolverek**, szabályozott és jól hordó **szoba-** és **kerti fegyverek** (Flaubert) jól és olcsón szállit.
FÖLDESI L. puskaműves Budapest IV. Muzeumkörut 3. — Régi fegyverek ujakkal kicseréltetnek. Javitás olcsón. Árjegyzék ingyen.

Ne vegyen
senki hangszert,
mig **Reményi Mihály** mühangszerész, csász. és kir. szabadalom-tulajdonos, a Magyar Kir. Zeneakadémia szállitója 315 ábrával ellátott legujabb árjegyzékét át nem olvasta, mely bérmentve és ingyen küldetik
Budapestről, Király-utca 44/II.

Pártoljuk a magyar ipart!

Üzlet-áthelyezés.

Tisztelettel hozom tudomására a n. é. közönségnek, hogy Celldömölkön a Sági utcában öt év óta fennálló

kefe- és ecsetkészitő

üzletemet a »Bárány«-vendéglő mellé helyeztem át.

Saját készitményü kefék és ecsetek mindenkor készen kaphatók.

Óriási nagy-választék saját készitésü fogkefékben. Raktáron különféle padlófénymázak, lábtörlők, kefék, fésük s minden efféle háztartási cikkek. Jelzett cikkeknél külföldi dolgok kizárva, csakis hazai készitmény.

Kész munkák nagyban és kicsinyben jutányos árakon. Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Raktárom tultömöttsége folytán az összes áruk bámulatos olcsó áron kaphatók.

A n. é. közönség megrendeléseit kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Klapper Fülöp.

Schottola Ernö

Budapest VI. Andrássy-ut 2.

A közeledő szüreti idényre ajánlok

kétszeresen működő

BORSAJTÓKAT

önelállitó szerkezetü szőlőzuzókat, bogyozó készülékkel vagy a nélkül.

Borszivattyúkat, amerikai gummitömlőket, bor- és mustmérőket, szőlőszedő ollókat, szőlőtaposó zsákokat, erjesztő tölcséreket

(kotyogókat) porcellánból, üvegből, rézből

és minden, a szőlő- és pincegazdászathoz szükséges anyagot és cikket.

Nagy képes árjegyzékemet kivánatra ingyen és bérmentve küldöm meg.

Cipőkenőcsök

sevraux és box-calf bőrökhöz legjobb minőségben legolcsóbb áron kaphatók

Heimler Károly

bőrkereskedőnél.

A KI

a konyha szükségletét olcsón akarja beszerezni és a mellett jó füszerárut óhajt vásárolni, keresse fel menten

HORLER JÁNOS

füszer- és csemege-kereskedését,

a hol mindennemü füszerfélék, kávé, cukor, tea, rumok és teasütemények nagy választékban.

Naponta friss teavaj, naponta friss prágai sonka, vegyes felvágott, debreceni és kolozsvári szalonna.

Különböző déli gyümölcsök, datolya, malagaszőlő, prunella, stb.

Különféle savanyu, ásvány- és gyógyvizek. Mindenféle sajtok.

Alább jelzett tüzelő anyagokat ajánlom a t. közönségnek a lehető legjutányosabb árakon.

Vágott fa min. **2** k.
Ajkai szén „ **1** k. **70** f.
Ivaneci „ „ **1** k. **50** f.

Tisztelettel

Kaufmann Henrik.

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek fel a kiadóhivatalban.

a hivatási kört, melyet a sors részére kijelöl.

A társadalmi, a nemzeti munka és erőgyüjtés nagy kérdésében nem szabad egyik felekezet vagy társadalmi osztály szerepét sem deklasszifikálni, a szántó-vető és iparüző ember munkája bir oly fontossággal, mint akármely más élethivatást üzők működése.

Bárminő vallása, származása vagy foglalkozása legyen tehát valakinek, az egyedüli kérdés az legyen az ő személyének megitélésében, hogy egyénileg méltó-e, hogy részese legyen azon szolidaritásnak, melynek minden társadalomban kifejezésre kellene jutni.

Talán lesz még alkalmunk máskor arra, hogy reá mutassunk, hogy ezen társadalmi nagy munkában kinek mi volna a feladata és hogy különösen a honoratiorok osztályára minő szép hivatás vár az általunk vázolt cél elérése szempontjából.

Most csak pár szóval a sajtó kötelességéről beszélünk.

A Kemenesalja készséggel vállalja az ezen munkából reá eső részt. Létjogosultságunknak ez tulajdonképpen az igazi alapja. A helyi sajtónak nem szabad más céljának lenni, mint a divergáló társadalmi irányzatokat lehetőleg egyesíteni.

Szomorú tapasztalati tény és itt nem éppen a magunk viszonyairól, hanem kisebb községek és vidékek helyi sajtójáról általában beszélünk, — hogy a sajtó nem áll hivatása magaslatán. A helyi lap munkássága többnyire arra nem hivatott egyének kezében, személyeskedésben és revolverezésben merül ki. Tehát olyan kétirányu működésben, a mi a fentebb vázolt céllal ellentétes eredményeket vált ki.

Túlbecsülnénk az ily helyi sajtó hatáskörét, ha azt állitanánk, hogy a kóros társadalmi állapot az ő munkájuk eredménye; de állitjuk, hogy az ily irányu működés nem a betegség enyhitésére, hanem annak fokozására alkalmas.

Mi hivatásunkat magasabb szempontból igyekezünk felfogni és elismerjük, hogy lapunknak csak addig van létjoga, míg az a társadalmi nagy munkából kiveszi a maga részét.

Az iparoktatásról.

II.

(b) Mult számunkban megemlékeztünk az ipariskoláról. A hireink között felhivtuk az olvasóközönség figyelmét arra, hogy a miniszter leiratot fog intézni a városhoz, melyben kérdést fog tenni, hogy a kérelmezett polgári iskola helyett nem jobb volna-e az ipariskola. Második cikkünkben e kérdéssel foglalkoztunk. A tudományos pályák tulzsufoltságának felemlitése után azon nézetünknek adtunk kifejezést, hogy nekünk célidőmölkicknek az volna a leghelyesebb mozgalmunk, ha a miniszteri leirat megérkezésekor az ipariskola felállításának eszméjét fogadnók el.

Cikkünkkel sikerült az olvasó közönség érdeklődését az ügy iránt felkeltenünk. Voltak, kik a polgári iskola felállitását tartották célszerűbbnek és viszont voltak, kik az ipariskola eszméjy mellett foglaltak állást. Nekünk, a helyi sajtónak, nem célunk, hogy az ellenvéleményt meg ne hallgassuk és ha azt a közólajnak megfelelőbbnek tartjuk, magunkévá is ne tennók. Igy lettünk ez esetben is. Meghallgattuk mások véleményét is, belőlük kiszedtük a quintessentiát és most igazán férfiui örömmel mondjuk: Hála néked, jó Istenünk, a politikai küzdelmek közepette maradt idő helyi vonatkozásra dolgaink megvitatására.

Politikával mi tudvalevőleg nem foglalkozunk. Mi reánk, mint társadalmi sajtóra, közömbös dolog, hogy Fortuna istenasszony kinek kedvez. Ha az embert magát kérdezik tőlünk, ugy kijelentjük, hogy függetlenek vagyunk; de ehhez lapunknak semmi köze. Mihelyt lapunkról van szó, egyetlen elvünk: a közügynek szolgálni.

Politika és közügy. Két rokon dolog ez. Az egyik olyan fontos, mint a másik és a mi a fő, lehet mindkettőben vitatkozni.

Vitatkozni! A magyar embert e szóval el lehetne az ötödik határra csalogatni. Egy adoma meg is örökitette azt. Egy afrikai utazó magyar, egy vad törzs hatalmába került. Szenvedélyes dohányos létére, mikor kezei szabadok lettek, mindjárt cigarettát vett elő és egy skatula gyufát. Alig egy pillanat alatt kigyujtott... a másik pillanatban pedig láthatta, hogy a vadák mind térdre borultak előtte. Istennek gondolták, a ki a markából villámot, tüzet ereget. A hatalma ezzel megalkoltatott. A magyar ember mit tett ezután? Parlamentet szervezett. Persze, mindenki kormánypártit akart lenni, ellenzéki egy sem. Ezeket ugy kellett kapacitálnia egy-egy gyujtó kigyujtásával. A vég az lett, hogy gyufája elfogyott... tüzet gyujtani nem tudott... s csak Isten mentette meg, hogy a vadak szét nem téptek.

Na! De mi itthon a hazában másként teszünk. Mi vitatkozunk, nem kell ahhoz semmiféle kényszeritő eszköz és ha neki hozdulunk, az ellenvéleményen levőt bizony meg is ugrasztjuk.

Én, az igazat megvallom, szeretném

---

szavait: Köszönöm neked jó Istenem, hogy engem ily boldoggá tettel.

És valóban ily boldognak érzi magát barátom.

Valóban. Ez a városi ember, a ki hozzá vagyok szokva a fülekhez zaj-hangban, nem is volt időm szivem szavára figyelni, itt megértettem azt. Ott a városban évekig elhelyezhettem volna meg sem tudtam volna meg, hogy tudok-e érezni, egy szivért hevülni. Most már másként van. Világosan látom mindazt, mi a szivemben van már régóta. Nem! ne ijedjen meg édes barátnéni, ajkamra most még a hallgatást erőszakolom és egész jövőmmel foglalkozó szavam csak akkor lesz kegyedhez, ha biztatást olvasok ki szavaiból. És ha biztatása dacára csak tréfát fűz velem, ugy csak életem vádolója lesz kegyednek.

Az erdei út a völgybe kanyargott alá. Lépésik zaját elnyelte teljesen a fű. A völgy közepén zöldellő kanyargással egy hegyi patak rohant, ova halk csobogással.

Ki nem ismeri a hegyi patak csobogását? A völgybe sodort kőtörmelékek között vizesest, zuhatagot, vizkatlant képezve rohan a víztömeg. Felületén mintha uszó csónakok volnának, ugy tünnek fel a vizbuborékok, majd széjjel pattanak és azon szinte értelmesen beszélő csobogás között mulnak el, mi születésükkor üdvözölte őket.

A hegyi patak csobogásában van erő, csak első hallásra tetszik az egyhangunak. Ritmikusan megismetlődő hanghullámok érik a fület, mintha valaki valami bűbájos, altató dalt járszana egy ismeretlen hangszeren. Órákig elüllhet az ember elmerülten, a külvilágról megfeledkezve egy-egy kis zuhatagnál és nem érezne mást, csak boldogságot. A szemek a vizbehajló páfrány-levélen pihennek, a mint el-elkapja azt egy-egy vízhullám s míg azt nézzük, eszünkbe jut az életet keserítő, sok-sok csalódás... fájni kezd a szivünk, de egyszerre csak elkezdjük a jövőre vonatkozó terveket szőni... megfeledkezünk az akadályokról, csak a kellemest látjuk és egyszerre ott találjuk magunkat a bűbájos világban, a melynek neve: képzelet.

Az ifju, a leány és a kisérők is letelepedtek a patakparton a lehajló ágak alá. Csendben figyelték hallgatták, hiszen a természetet akarták kémlelni: annak titkaiba behatolni.

A patak csobogása elnyelte szavukat dobogását is.

Jó ideig várakoztak már, midőn a völgykanyarulatnál lassu, ovatos lépéssel megjelent egy őzbika. Fiatal volt, egy éves. Körülnézett, majd a patak felé indult. Egyszerre megállt, neszelt, figyelt. A patak medréből csobogás zaja hallatszott, mintha azon gázolna át valami és egyszerre a kőtörmelékek és a vízmosás közül felbukkant egy őzfej. A két vetélytárs egymásra néz, birálgatják a távolságot és egymás erejét... a társaság szivszorongva figyel... egyszerre kidobja magát az őz a patakmederből s ereje tudatában neki rohan a gyengébbnek. Sziszegés, roham, fájdalmas hang, majd hatalmas puffanás hallatszott. A gyengébb elesett. De egyszerre talpon terem. Az elkeseredés, a düh megkétszerezik erejét, fejét szügyébe vágva rohan ellenfelére, az ügyesen félreugrik előle, a támadottból támadó lesz... ujra szembe kerülnek, egymásra rohannak, homlokaik összeütődnek... szorítják, tolják egymást, lábaik ütésétől csak ugy szikráznak a kövek... nincs hang, nincs kiáltás: a nyers erő küzd a nyers erővel. Az ifjabb lankad, az erősebb tolja maga előtt a patak

tudni, hogy melyik párt van többségben. Az-é a melyik a polgári iskola mellett foglal állást, avagy az, a melyik az ipariskola mellett?

Az én szerény véleményem e kérdésben a következő:

A polgári iskola sikeres elvégzése után egyedül a már nagyon is túlzsúfolt mérnöki pályára mehet az illető latin érettségi nélkül. Ha más tudományos pályára megy latin vizsgával, ott is csak az az eset áll elő: több az eszkimó, mint a fóka. Végzett diplomás ember lehet, ha szorgalmasan tanul, de eltanul ezreket és állashoz mégis nehézen jut. Sok az ügyvéd, nézzük csak a vidéki gócpontokat: van ott legalább 8; sok az orvos, van legalább 3—4; sok a tanár, mérnök: 40 százalékjuk állás nélkül van; még talán a gyógyszerészeti pályán vannak kevesen, itt meg nagyon nehéz az önállóvá levés, drágák a jogok. És mind e tudományos pályákhoz kell latin is, az egy mérnököt kivéve és mégis mikor végez az illető — ismételem szavaimat — 4—5 ezer forintot eltanul és sokszor évek mulva kap csak állást. Aztán lehet akármilyen jelesen képzett ember az illető, protekció hiányában évekig is elsinlődhet valamely alantas állásban, míg egyszer eszébe jut fellebbvalóinak.

De nem akarom figyelmen kívül hagyatni azt sem, hogy 6 polgárival lehet kisebb hivatalnok: írnok, telekkönyvvezető, 600, 800 1000 forint fizetéssel, városban éléssel, ha a piac drágasága, meg a társadalmi állása: hogy ur, annyit [illegible] tetének, hogy jobb is nem gondolni senkinek az állásokra. Mert mi a sorsa az ilyen hivatalnokoknak? Dolgoznak más helyett is [illegible] díjazásért.

A tudományos pályák iránti szeretet [illegible] hazánkban. Mindenki diplomás embert, doktort akár megelni fiából. Ma már nem tudják megbecsülni az iparos osztályt: ma még azt hisszük, hogy mi már kis Istenek vagyunk, az iparosok a szolgák. Az uri gőg, a belénk gyökeresedett előítélet nem engedi szíveinket felmelegedni az iparosok körében; ma még azt látjuk, hogy az iparos sokkal kisebb művelttséggel bír, mint mi: hogy műveltségük lábszíjjal lett belénk verve; hogy mikor úgynevezett inasok voltak többet törődtek mesterek kipuhatolásával, annak, hogy fiúk mi vannak-e, mint a szakszerű tanítással. — Kinos eredmény mi lett? Hogy az inasok is olyan félszeg, durva mesterek lettek, mint elődeik.

Az iparosok tehát csekélyebb műveltségük miatt bizony kivannak téve a tanultak szemrehányásainak és a szomorú az a dolog, hogy nem is tudnak megcáfolni semmit.

Az iparos osztály abbeli törekvése, hogy tagjai művelt emberekké képeztessenek, kik szakmájukban éppen oly alkotó mesterek legyenek, mint a tollat forgatni tudó emberek, előségiti az a terv, a melynek érdekében én ez alkalommal is fegyvert ragadtam.

Pártoljuk az ipariskolát, adjuk más városnak a dicsőséget, hogy polgári iskolája legyen, nekünk legyen ipariskolánk.

És ez az ipari-kolánk legyen minta iskola az országban, megkapjuk erre az államtól is minden bizonnyal a segélyt, nekünk nem is kellene áldoznunk érte sokat. . . De ha még áldoznunk is kellene, édes polgártársaim, ne sajnáljuk azt sem, szép tettünk megtermi egykor majd a maga gyümölcsét: szép tettünk elnyeri bizton Isten áldását.

---

pa[illegible] felé, hogy a mederbe taszítsa . . . még egy perc csak, az öz érzi a [illegible]edelmet, küzdelme ellene . . . de hasztalan . . . belebukik a mederbe.

És a győztes áll oft a parton büszkén, dölcegen, majd megindul az [illegible] felé.

— Mit szól a tu-[illegible] szólt az ifju a visszafojtott lélekzettel figyelő nőhöz.

De az nem feleli [illegible] mult már a szégény, legyőzött segítsége.

Odaér a fordul[illegible] a [illegible] helyéhez . . . körülnéz . . . keres . . . [illegible] . . . hasztalan az öz nincs sehol.

Ki tudja, hol van [illegible] menküllt, hogy csuffá tétele szegyenét elrejtse.

És a nő állt ott tétovázón . . . eszébe jut az ifju szava:

»És ha biztatása dacára csak tréfát üz velem, megcsalt életem vádolója lesz kegyednek!«

Eszébe jutnak a szavak, eszébe jut a rejtőzködő öz, s midőn az ifju odaér, csak annyit szól hozzá:

— Szavamat most adom a biztatást. Remeljen.

Várkonyi.

Vasuti alkalmazottak bálja.

(b) Itt van az első fecske: az első sikerült bál. A megszokott élenkséggel készülődtek derék vasutasaink báljukra. És a közönség érdeklődését sikerült annyira felkelteni, hogy már hetekkel ezelőtt hallottuk: Elmegyek én is . . . én is . . . én is. Es csakugyan, mikor tettre került a dolog, az aranyos kis ude arcok kipirultan [illegible] ruháikra, lábacskáik pedig [illegible]leges türelmetlenséggel mintha a zene ütemére mozogtak volna. A bál ruha, a belépő elkészülten pihentek a belső szobában, nem hiányzott abból öltös, de még csak egy gombostű sem.

Mennyi édes ábránd volt e ruhához fűzve? Hány szívecske dobbant meg:

— Ebben a ruhában leszek: ezt a ruhát érintik az ő karjai; ebben a ruhában szeret ő meg engem még jobban.

Mennyi sóhaj szállt aztán az égre! Mennyi epedő, vágyó, fülő, aggodo[illegible], sóhaj! A jó Isten tudhatta csak mindazt!

Az idő nem áll meg soha. Megy pihenés, megállás, étetés, itatás, stációtartás nélkül a végtelenség felé, de míg a végtelenség határán is győzedelmeskedve kúszó a semmisséggel.

Elkövetkezett az az első is, midőn a hétköznapi gondokat feledve, ünnepi ruhába öltözve, ünnepi hangulattal léptünk be a [illegible] teremben.

A levegő [illegible] hűvös egy kissé, de észre sem [illegible] a dalmy szívbe teli hánggal húzza a talp alá valót.

A leány leül, elfoglalja helyét. Egyszerre [illegible] vágyó tekintettel néz körül [illegible] előtt lebilongó férfit lát . . . ő érte jött [illegible] . . . és elindul a táncba, ablaka mámorító forgatagba, melyből olyan sokszor, olyan gyakran, egyesek mint eljegyzett párok kerülnek ki.

A zene pedig szól tovább és ha megszünik is egy kissé, csupa jóindulatból, kétfelés közönsége iránti szeretetből teszi, mert hiszen mi lenne, ha minden folyvást táncolnának?! Mert a leányok bizony ezt tennék, ha a zene szólna, minden anyai intelem dacára. És ebből mi következnék? Masnau, avagy harmadnap egyszerre csak elővennő őket a köhögés, a láz, doktor bácsiért küldenének és végül a drága konyha keserűen, rossz íztjével élnének. Ugy-e, nem kívánok magukat ilyen eredményt?! Ugye, belátják maguk is, édes hölgyeim, hogy az édesre a táncra kell keserűnek: pihenésnek is jönnie, hogy az édest annál édesebbnek találjuk.

Szól e mondásom az életre is. A boldogságot az érte elszenvedett ráadalom teszi oly becsessé . . . s a boldogok szemen keresztül a felhő sem látszik oly setétnek, mint a milyen az valóságban.

Az önök ragyogó szép álmait úgy lehet — nyomon kiséri a csalódás: úgy lehet, hogy a meleg, izzó, rózsaszínben látott légkörben szavak, nagy szavak is érték rózsás füleiket, de amelyek mint nyáron a jatszi virgoncicskák csak maguk után csalogatják a hivot, de megfogatni magukat nem engedik. Mondom, ily események is jöhettek közbe . . . de akkor meg kellett szólalnia a kegyetlek lelkében az ítélőnek és annak osztályoznia kellett a hallottakat: ez arany, az gyémánt, amaz meg ezüst: mindegyik értékes, drága: de ez már csak réz, amaz meg plané pakfon: ezek csak hasonlítanak az aranyhoz, az ezüsthöz, de valójában értéknélküliek, limlomok, azért hinni bennük nem szabad.

Az izzó levegőben susogás, kacaj, beszélgetés hangzott körülöttem.

Ott a fal mentén tarkitva ült a fiatalság. A leány, a királynő mellette lovagja. Ez beszélt, amaz figyelt. A beszéd nyomán sokszor egy szivárvány szinekben pompázó szappanszappanbuborék alakult . . . de, csak rövid időre . . . aztán eltünt és a kereső meglátta: a semmit.

Ne szomorkodjunk ezen! Csalódottaknak se érezzük magunkat, hiszen így kell eljárnia annak, a kiről igy nyilatkozunk: jó mulattató, kedves, müvelt ember.

Tetszik is az ilyen ember mindenkinek, ugyannyira, hogy a vigasság közepette alig vesszük észre azt, a ki komolyan.

Édes hölgyeim! Ujabb alkalmakkor ezekről a komolyakról is emlékezzenek meg! Ezeknek is juttassanak mosolyukból, csengő kacajukból, édes szavukból! Ne feledjék, hogy a vigak mulattatnak, de a komolyak éreznek!

És aztán . . . ki tudja?!

Az első négyest 20 pár táncolta.

Egy édes, sikerült est emlékét vittem magammal . . hát még önök, hölgyeim, kiknek élete csupa öröm, kacagás, édes ábrándozás!

Jelen voltak:

Leányok: Benkő Ida és Vilma, Fent Lina (Bécs), Fazekas Margit, Fábián Ilon.

Horváth Anna és Mariska, Kocsi Jolán, Károlyi Karolina, Radó Stefike, Wolf Gizella stb.

Asszonyok: Benkő Pálné, Bogyay Pálné, Bozzay Zsigmondné, Dénessy Ignácné, Dobos Gyuláné, Edelényi Gyuláné, Fábián Dezsőné, Horváth Ignácné, Halász Gyuláné, Károlyi Józsefné, Kovács Józsefné, Mikus Kornélné, Molnár Jánosné, Radó Ignácné, Szalay Józsefné, Takács Ferencné, Tegyey Károlyné, Wolf Sándorné.

Felülfizettek: Dr. Maróthy László 18 kor.-t; Horváth József 8 kor.-t; özv. Deim Sándorné, özv. Gayer Gyuláné, Guary László, dr. Plettnics Ferenc, Wágner Lőrinc 5—5 kor.-t; dr. Hetthéssy Elek, Hönig Sanyu, Kelemen Tivadar, dr. Scheiber Zsigmond, Singer Mihály és fia (Pápa) 4—4 kor.-t; özv. Grósz Henrikné, Klein Adolf 3—3 kor.-t; Bévárdy Gyula, Bogyay Pál, Edelényi Gyula, Hatzl Jenő, Keszler Gyula, Horler János, Máté Antal, Pramenits Ferenc, Takács Ferenc, Szentimrei N., Wéghofer Béla, Wilcsek János 2—2 kor.-t; Dantsits János, Béresy Áranka, Horváth Ignácné, Kis János (Veszprém), Kovács József, Halász Gyula, Károlyi József, Fábián Dezső, Németh Márkus, Molnár János, Sallér Lajos, Tegyey Károly és Wolf Sándor 1—1 koronát, kiknek ezuton is köszönetet mond a rendezőség.

HIREK.

Olvasóinkhoz.

Ezideig mutatványszámok lettek küldve, most a matatványszámok közlését beszüntetjük. Tesszük pedig ezt azért, mert olvasóink meggyőződhettek arról, hogy mi városunkat, közönségünket és az egyeseket érdeklő közleményeinkben csak az igazságot kerestük; csak a szép, a jó és a nemes eszméért lelkesedtünk.

Bizunk az olvasó közönség támogatásában és kérjük is azt ujólag lapunk számára.

Előfizetési ára a „Kemenesaljá"-nak: negyed évre 2 kor., fél évre 4 kor. és egy egész évre 8 korona.

Az előfizetések bejelentését kérjük mielőbb, nehogy lapunk szétküldésében késedelem álljon elő.

Választási mozgalmak. A celldömölki választó kerületben a kormánypárt jelöltje: Dr. Maróthy László volt országgyülési képviselő a jelöltségtől családi körülményei miatt visszalépett. Helyét Maitz Antal pápoci plébános szentszéki ülnök foglalta el. Némelyek ugyan azt állitják, hogy az ő jelöltsége is csak rövid ideig tartó volna, mert felváltaná a nehéz, küzdelmekben Dr. Miskolcy Imre ny. miniszteri tanácsos. De e kijelentések még megerősitésre szorulnak. — Ily körülmények között csaknem biztosra vehető a függetlenségi programmal fellépett Dr. Berzsenyi Jenő söjméni nagybirtokos megválasztása.

Ajándék az öreg honvédeknek. Vasvármegye alispáni hivatala 1904. december 23-án kelt 22521. számu rendeletével a celldömölki járásban lakó 1848-49-iki elaggott nyugdijas honvédek részére 241 kor. segélyt utalványozott, a celldömölki m. kir. adóhivatalnál kiosztás végett.

Az Erzsébet nőegylet hangversenye. Február 4-én tartja az Erzsébet-nőegylet hangversenyét a Korona-szállóban. Tekintve a nőegylet ügybuzgó fáradozását, a legfényesebb összeállitásunak, első rangu élvezetnek igérkezik a hangverseny. Oly ismert erők tartanak akkor felolvasásokat, mint Szomaházy István és Gerő Ödön, kiknek neveit müveikről az egész ország ismeri; négy énekszámmal szerepel a m. kir. operaház kedves müvésznője: D. Pugin Leona, mig Heidelberg Albert zeneszerző a zongorán mutatja be virtuozitását. Blaha Lujza asszony is eljött volna hozzánk, de elfoglaltsága nem engedi, igy csak a tavaszra igérte megjövetelét. A hangverseny ugy összes, mint egyes szereplői oly nagy mértékben foglalkoztatják városunk és a vidék érdeklődését, hogy fényesen sikerülni fogó hangversenyről számolhatunk be majd annak idején.

Halálozás. *Hübner* János magánzó, Vasvármegye törvényhatósági bizottsága és Szombáthely város képviselőtestülete tagja f. hó 10-én, d. u. 4 órakor Celldömölkön, hosszas szenvedés és a halotti szentségek felvetele után, élete 80-ik, boldog házasságának 50-ik évében elhunyt.

Feledékenység. A kormánypárt zászlóira elfelejtette rávezettetni, hogy jelöltje melyik párthoz tartozik.

A választás napja 26-án lesz. Választási elnökök lettek: dr. Plettnits Ferenc és dukai Takács Ferenc: helyettes elnökök: dr. Brunner Ferenc és Pálinkás Géza: jegyzők: Károlyi Endre és dr. Hetthéssy Elek. A választás napja csak az esetben lesz későbbré téve, ha azt határozzák, hogy azon községek szavazzanak le először, amelyek távolabb vannak, mert ez esetben az iratok ujbóli elrendezése technikai akadályokba ütközik.

Képviselőjelölés. Tegnap délelőtt a Korona-vendéglőben tartott értekezleten jelölte a kormánypárt hivatalosan jelöltjét: Maitz Antal pápóci plébánost, szentszéki ülnököt.

Idegen cégér alatt. Egyik helybeli polgártársunkkal történt az alábbi nagy leleményességre valló eset. A polgártárs — kinek nevét a titok fátyolába göngyölöm, hogy még csak egy parányi részecske se lássék ki belőle — vett 25 drb nyulat. Berghofer Sándort és feleségét megbizta aztán, hogy menjenek, házaljanak a nyulakkal és ha kérdezik, kié a nyulak, mondják: X. Y. vidéki nagybirtokosé. Igy drágábban tudnak tuladni rajtok. A nevezett házaspár szótfogadott. Fülöncsipte párosával a nyulakat és aztán fojt a vásár idegen cégér alatt. A leleményes esetet felelevenitettük és most már requiescat in pace.

Az árva gyerek. Németh Pista, 16 éves, teljesen árva gyerek hivatal hiányában kóborolt a vidéken. A szolgabiróság elé került és szolgabirónk: Guary Leo szivét annyira meginditotta a szerencsétlen gyerek sorsa, — a kinek különben még illetőségi helye sincs megállapitva — hogy elhatározta elhelyezi a gyereket valamely jószivü embernél. Igy került a gyerek Mészáros János helybeli szállodás szolgálatába, Jószivü emberek a hiányos öltözékü gyereket fel is ruházták. A szelid kinézésü gyerekből, ha beválik, még mindenes is lehet!

Öngyilkosság. Szigethy József 21 éves intai illetőségü mázoló és szobafestő legény tegnap délután 3 órakor agyonlőtte magát Intán a szülői háznál. Tettének oka kiviláglik hátrahagyott leveléből, melyben csak annyit irt, hogy: pénzét elmulatta, nem akar tovább élni.

Verekedés. Kocs községben 7-én d. e. féltizenkét órakor a teknővájó cigányok, névszerint Bogdán Márton csezeli (Somogy), Bogdán Ferenc szakácsi (Somogy), Kalányos András csebeni (Somogy), Ignác Vince kaposvári és Kalányos József puszta-edericsi illetőségü egyének pálinkázás közben összevesztek és ez alkalommal Kalányos József cigányt Bogdán Márton cigány a nála volt nyeletlen fejszével ugy megvert, hogy a sebek orvosi vélemény szerint 8 nap alatt gyógyulnak csak be. A feljelentés megtörtént.

Égi háboru. A szomszédos vasmegyei Gencsről irják, hogy a miñap egészen kanikulai zivatar volt a vidéken. Délelőtt 9 órakor sötét felhő boritotta el az eget, majd villámlás és dörgés közt jégeső kerekedett. A villám *Kerkápolyné* erdejében háromszor csapott le egy-egy fába. Később rettenetes szélvihar, majd erős havazás támadt.

Lemondás. Kovács József kisköcski körjegyző állásáról 12-én lemondott. Helyettese Bisztricsányi Aladár jegyző.

Vadászat. Ostffy-Asszonyfán dr. Ostffy Lajosnál hajtóvadászat volt 9-én, melyen tizenketten vettek részt. — Teritékre került 197 nyul.

Katona-szökevények. Szabó Imre mihályfai, Németh Sándor és Horváth Bálint, mindketten nemesmagasii hadköteles legények a sorozás elől Amerikába akartak szökni. Nagymartonig Sopronon keresztül el is jutottak szerencsésen.

Itt azonban a csendőrök, a mely a napirenden levő ilynemü, a büntető törvénykönyv 150. §-ába ütköző hadkötelezettség kijátszása végetti szökések miatt meg van erősitve — elcsipte őket a szombathelyi ügyészség távirati rendeletére. A gyászmagyarkák bizonyára el is fogják nyerni megérdemelt büntetésüket és nem fogják soha elfeledni, hogy: a haza mindenekelőtt.

Hajtóvadászat. Kemenes-Mihályfán a mult szerdán hajtóvadászat volt, melyen öten vettek részt. A vadászat eredménye 44 nyul volt. A vadászat után itt Cellben, a Hungaria-szállóban a házigazda: Hatzky Sándor vadász lakomát adott, melyen mindvégig a legkedélyesebb hangulat uralkodott. — Ugyane társaság tegnap is tartott vadászatot.

Gyászeset. Bognár Pálné asszonyt, Gáspár Kálmán anyósát hosszas szenvedéseitől váltotta meg csütörtökön a halál. Temetése tegnap volt a dömölki utcai gyászházból.

Consum pincérek részvénytársasága. A pincérek évek során át ki voltak téve a legnagyobb kizsákmányolásnak azoknál a szereknél, melyeknek beszerzése a kávéházak és vendéglők vendégeinek kiszolgálásánál reájuk tartozik. A sok kizsákmányolás végre is felkeltette a pincérekben az összetartozás érzését és eggyé forrva megalakitották egy pénzintézet támogatásával egyelőre 50,000 K. alaptőkével a maguk részvénytársaságát. Igy jött létre a Consum pincérek részvénytársasága. A részvénytársaság megkezte üzemét elsősorban a szivarszipkák nagybani gyártásával. E téren már oly nagy drágaság volt, hogy a pincér 100 közönséges szipkáért 1 K. 50 fillért fizetett, ma igen szép kivitelü szipkát százával egy koronáért kap bárki a Consum pincérek r. t.-tól. Hogy lehet ez? Ugy, hogy eddig az élelmes külföld összevásárolta az országban az összes tollakat, azokat kivitték, szipkákat csináltak belőle és ugy hozták vissza az országba. Most pedig a Consum pincérek részvénytársasága mindenütt összeveszi a tollakat, nincs az a kicsiny, nincs az a nagy mennyiség, a mit meg nem venne s a saját gyárában maga csinálja a szivarszipkákat. Érdekes megtekinteni a társaság telepét. A központi iroda Teréz körut 4 sz. alatt van, a raktártelep Kertész utca 46, a gyár Kertész utca 48 szám alatt létezik. 70—100 munkás dolgozik itt átlag, egy része vágja a tollat, a másik része mossa, a harmadik száritja, a negyedik égeti, az ötödik csoport a papirmunkákat végzi, a hatodik dobozokat gyárt, a hetedik a másnemü munkákat végzi és igy tovább. A pincérek tehát itt számos családnak adnak állandó kenyeret és izmositják a hazai ipart. A fővárosi rendeléseket a pincérek részvénytársasága saját lovaival és kocsiján röpiti széjjel, mig a vidéki megrendeléseknek még az nap posta utján tesz eleget. A Consum pincérek részvénytársaságána egyelőre a következő tárgyak kaphatók: szivarszipkák (egyes alkalmakra névvel képpel, vagy rajzzal ellátott különböző szivarszipkák) billiárd és irókréták, dákóbőrök, szivacsok, fogvájók, gyufa, szivar, dohány és pénztárcák, bőrövtáskák, irótáblák, pincéringek, és pincérnyakkendők, levélpapirok, mindennemü ostyák, és sütemények stb. Minden tisztességes vendéglős, kávés, kaszinógazda, vagy clubgondnoknak erkölcsi kötelességének kell tartani ugy a hazai ipart, mint a nehéz sorsukkal bátran küzdő pincérek, tehát a kisemberek érdekében, hogy minden ily irányu szükségletét a Consum pincérek részvénytársaságánál szerezze be, hol a legolcsóbb árért a legjobbat kapja. Kérje mindenki a társaság most megjelent diszes képes nagy árjegyzékét, melyet minden érdeklődőnek ingyen küld meg a Consum pincérek részvénytársasága (Budapest, VIII. Kertész utca 46. Vidéki képviselők itt elfogadtatnak.

Mükedvelői előadás Jánosházán. A jánosházai iparos és kereskedő ifjuság f. hó 8-án tánccal egybekötött mükedvelői előadást rendezett. Az est ugy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerült. A mükedvelők legjobb erői működtek az előadás sikerén. — Rácz Mariska, Kiss Erzsike, Szabó Tinka kisasszonyok már többször is sikeresen megálták helyüket a szinpadon, a beléjük helyezett bizalmunk ezuttal sem csalt meg bennünket. A mindennapi élet jellemeit megfigyelve, a szinpadon a csalódásig hüen kreálták darabjukbani szerepüket. Összhangzatos játékukhoz segitettek kitünő partnereik: Friedlieb Béla, Weiner Henrik, Schiller Jenő és a többi női és férfi szereplők mind.

A nagyszámu közönség, mely gyönyörködni jött el, megtöltötte zsufolásig a Casino nagytermét, mely ez alkalommal gyönyörüen fel lett diszitve. Az összhangzatos szép játék sokaknak juttatott a megérdemelt tapsokból; a bevétel nagysága 224 korona pedig anyagi elismerése volt ügybuzgó működésüknek. Az iparos és kereskedő ifjak köre a multban is bebizonyitotta, hogy első rangu vidéki egylet. Kijelölt, nemes utáikon járjanak ezután is kitartással, egyetértéssel és mi e működésükhöz Isten áldását kérjük.

CSARNOK

Jennyhez.

Azt álmodtam, virág voltál,
Én meg az éj lepkéje,
Reá szálltam mézet szivni
Biborajkad szélére.

S ugy kivántam, bár a másnap
Téged kedvben találna,
Hogy ne fájna jó szivednek
Lelkem édes, szép álma.

E. S.

Mese a kutyáról.

Ketten vannak együtt s a kutyákról beszélgetnek.

— Olyan vizsla, mint az enyém, nincs senkinek e földön, — mondja az egyik.

— De olyan sem, mint az enyém! — mondja rá a másik. Majd mesélek róla, hallgassa meg. — A multkoriban elfogyott a cigarettám. Nem mehettem el hazulról. Elküldtem hát a kutyámat egy kis cédulával, meg egy 20 filléressel s szóval is megmondtam neki, hogy hozzon négy darab hercegovinai cigarettát. A kutya elment. A trafik ajtaját kinyitotta, a cédulát átadta és várt. A trafikban levő kisasszony felnyult a cigarettás dobozok közé és a hölgy-cigarettákból kivett négy darabot, becsomagolta és átadta a kutyának. Az pedig csak nézett és integetett a fejével, hogy nem jót kapott. A kisasszony észrevette a tévedést és most már hercegovinát csomagolt be. A kutyám erre odaadta a 20 fillérest. A kisasszony kihuzta a pénzes fiókot, kivett onnan egy fatányérkát és keresgélni kezdett benne. A kutyám látta, hogy nincs több 2 filléres kettőnél, holott 4 járna vissza. De azt is látta, hogy 10 filléres darab több is van. Nagyon udvarias és találékony a kutyám. Tudja-e, mit tett ő erre? — Elszaladt haza hozzám és elkezdett mutogatni a lábával egyet. Micsoda egyet akar ez? — kérdeztem magamban. Végre is adtam neki egy kétfillerest. Ugy látszik, a gondolatát találtam el, mert örömében elkezdett ugrándozni, a kezemet nyalogatni. Aztán szaladt vissza a trafikba.

— De hát hogy jött erre reá a kutya? kérdé a hallgató.

— Hogyan? Hát számitani kezdett. A négy darab hercegovina 12 fillér. Ő átadott 20 fillért, vissza kellene kapnia 8 fillért. Ugy, de annyi aprópénz nincs. De van 10 filléres és igy neki csak egy 2 filléres darabot kell hoznia, hogy visszakaphasson. A napnál világosabb volt az okoskodása!

— De ilyen okos kutya! — álmélkodott a hallgató. — Ezt a kutyát érdemes volna tanittatni.

— Arra nincs szükség. Tud a kutyám olvasni is.

— Olvasni?! Ugyan, ugy-e! — volt a a hihetetlen válasz.

Kutyám ez ideig csendesen feküdt lábaimnál, most felkelt. Szinte kérőleg nézett reám, hogy ne beszéljem el ezt, de midőn látta kérése sikertelenségét, lassan kiment a szobából.

Társam pedig csudálkozva rebegte:

— Oh! De okos egy állat ez! Nem is állat, csaknem ember!

Én az alkalmat felhasználva, belekezdtem a történetébe.

— Multkoriban olvasni akartam, de nem volt mit. Elküldtem a kutyámat a könyvtárba. Kapott is egy könyvet. Kiváncsi volt, miről szól az, hát kutyafuttában át is lapozta. A könyv pedig a kutyák dresszirozásáról szólt és főelve az volt, hogy a kutyákat nem szabad kiereszteni a házból, hanem láncon kell tartani őket. A kutyám erre annyira megharagudott, hogy a könyvvt a kutba dobta. De hogy turpissága ki ne derüljön, elment még egy könyvért. De csak két napig sikerült a titkolódzás. Akkor hivatott a könyvtárnok és szólt:

— Uram!. Önnek ezt a könyvet meg kell fizetni.

— Melyiket? Miért? — kérdém.

— Ezt! — szólt és egy agyonázott könyvre mutatott.

— De hisz ez rossz állapotban van?!

— Éppen azért. A kutból halásztuk ki.

— A kutból? De hát mi közöm nekem ahhoz? — kérdém tovább.

— Csak annyi, hogy a kutyája dobta oda.

— Látta valaki? — kérdém ujra.

— Én magam, — felelé a könyvtárnok.

— Jól van! — felelém. — Megfizetem, de a könyvet elviszem magammal.

— Csak tessék!

És a könyvet elvittem.

Otthon elkezdtem lapozgatni benne, akkor minden világos lett előttem, megértettem a kutyám tettét s nemhogy megszidtam volna érte, de elvittem magammal vadászni, puska nélkül.

— Puska nélkül?! — kérdé ő csudálkozva.

— Persze, hogy puska nélkül. Hát szerencsétlen ember, nem tudja azt sem, hogy hogy az ér kutyám röptében fogja el a foglyot?

— Röptében a foglyot?... De ezt már mégsem hiszem el!

— Hát iszen minden segitség nélkül a kutyám sem tudná azt megtenni. De én segitek hozzá. Viszek magammal röpülő zsirt s mikor egy fogolycsapathoz érünk, megkenem a kutyát és az elkezd röpülni...

Tovább nem beszéltem. De hát kinek is beszéltem volna? A falaknak talán?...

Aliquis.

Értesítés.

Értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy Fő-utca 28. szám alatt, a Graf-kávéházzal szemben volt

bádogos- s vizvezetékszerelő-műhelyemet

Halas-utca 29. szám alatt házba helyeztem át.

Elvállalok mindennemű **épület, tetőzet** és **csatornázási** munkálatokat, ugyszintén **fürdőszobák** és **vizvezetékek** berendezését, valamint **villamos csengők** és **villámháritók** stb. felállitását és ezek javitását a legjutányosabb áron.

Magamat a nagyérdemű közönség b. pártfogásába ajánlva vagyok

kiváló tisztelettel

SZEIFT ISTVÁN

10 bádogos és vizvezeték-szerelő

Schottola Ernő

Budapest, VI. Andrassy-ut 2.

A közeledő szüreti idényre ajánlok

kétszeresen működő

BORSAJTÓKAT

állitó szerkezetű **szőlőzuzókat,**

bogyozó készülékkel vagy a nélkül.

Borszivattyukat, amerikai gummitömlőket, bor- és mustmérőket, szőlőszedő ollókat, szőlőtaposó zsákokat, erjesztő tölcséreket

(kotyogókat) porcellánból, üvegből, rézből

és minden, a szőlő- és pincegazdászathoz szükséges anyagot és cikket.

Nagy képes árjegyzékemet kivánatra ingyen és bérmentve küldöm meg.

Könyvek, lapok, folyóiratok, hivatalos nyomtatványok, körlevelek, számlák, üzleti levélpapirok és borítékok; lakodalmi és bál meghívók, eljegyzési tudósitások, táncrendek, névjegyek, falragaszok, gyászjelentések s mindenféle könyvnyomdai munkák pontos, tiszta kiállitásban és jutányos áron készitetnek.

DINKGREVE NÁNDOR KÖNYVNYOMDÁJA CELLDÖMÖLK

KÖNYV-, PAPIR-, ISKOLAI ES IRODASZER-KERESKEDES

ÜGYVEDI ES KÖZIGAZGATÁSI NYOMTATVANYRAKTÁR

Legfinomabb levélpapirok diszes kartondobozokban.

Legdivatosabb névjegyek

Ugyvedi és kereskedelmi főkönyvek, naplók, segédkönyvek, kimutatások alakban és kiviteben.

Hivatalos alaku fehér és szürke irodai papirok!

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal eszközöltetnek.

Pártoljuk a magyar ipart!

Üzlet-áthelyezés.

Tisztelettel hozom tudomására a n. é. közönségnek, hogy Celldömölkön a Sági utcában öt év óta fennálló

kefe- és ecsetkészitő

üzletemet a »Bárány«-vendéglő mellé helyeztem át.

Saját készitményü kefék és ecsetek mindenkor készen kaphatók.

Óriási nagy választék saját készitésü fogkefékben. Raktáron különféle padlófénymázak, lábtörlők, kefék, fésük s minden efféle háztartási cikkek. Jelzett cikkeknél külföldi dolgok kizárva, csakis hazai készitmény.

Kész munkák nagyban és kicsinyben jutányos árakon. Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Raktárom tultömöttsége folytán az összes áruk bámulatos olcsó áron kaphatók.

A n. é. közönség megrendeléseit kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Klapper Fülöp.

Consum pincérek részvénytársasága
BUDAPEST, VII. Kertész-utca 46.

Saját gyártmányu **papirszipkák, consumgyufa** (legkitünőbb magyar gyártmány.)

kávéházi és vendéglői cikkek,

fogvágó, biliárd- és iró kréta, dákóbőr, bőrdiszmütárgyak, fagylalt és tea sütemények, pincéringek és pincérnyakkendők, consum levélpapirok, mindezt a legkitünőbb minőségben legjutányosabb árban szállit vendéglőknek, kávéházaknek és magánfeleknek a

Consum pincérek részvénytársasága
BUDAPEST, VII. Kertész-utca 46.

Képes nagy árjegyzék kivánatra ingyen. Vidékre képviselők kerestetnek.

Vendéglősök, kávéházak, körök és kasinók

figyelmébe!

Pincérek, tisztek, kereskedők és magánfelek

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek fel a kiadóhivatalban.

Cipőkenőcsök

sevraux és box-calf börökhöz legjobb minőségben legolcsóbb áron kaphatók

Heimler Károly

börkereskedőnél.

A KI

a konyha szükségletét olcsón akarja beszerezni és a mellett jó füszerárut óhajt vásárolni, keresse fel menten

HORLER JÁNOS

füszer- és csemege-kereskedését,

a hol mindennemü füszerfélék, kávé, cukor, tea, rumok és teasütemények nagy választékban.

Naponta friss teavaj, naponta friss prágai sonka, vegyes felvágott, debreceni és kolozsvári szalonna.

Különböző déli gyümölcsök, datolya, malagaszőlő, prunella, stb.

Különféle savanyu, ásvány- és gyógyvizek. Mindenféle sajtok.

Alább jelzett tüzelő anyagokat ajánlom a t. köznségnek a lehető legjutányosabb árakon.

Vágott fa mm. **2** k.
Ajkai szén „ **1** k. **70** f.
Ivaneci „ „ **1** k. **50** f.

Tisztelettel

Kaufmann Henrik.

PÁLFY JÓZSEF

okleveles épitő és vállalkozó

Pápa, Jókai Mór-utca 946.

az Irgalmasok bérházában.

Vállalkozom mindennemü épitkezésre a legegyszerübbtől a legdiszesebb kivitelig. **Lakóház, bérház, templom, iskola, nyaraló, gazdasági èpületek, tégla- és mészégető kemencék malmok, zsilipek, hidak** felépitésére. Épületek átalakitása és javitása, nedves lakások szárazzá tétele, **betonirozás, csatornázás,** stb. pontosan és jutányosan eszközöltetnek. Tervezettel és költségvetèssel bármihor szolgálok. **Szakvéleményt és felvilágositást is szivesen adok.**

E téren már évek óta müködöm s megbizatásomnak mindenkor lelkiismeretes pontossággal feleltem meg, miért is kérem a t. közönség szives pártfogását.

Azon helyzetben vagyok, hogy a legkényesebb igényeket is kielégithetem, s a mennyiben minden megbizást a legmodernebb kivitelben is pontosan teljesitettem, megbizhatóságom kellőkép ismeretes.

Magamat a t. közönség figyelmébe ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

PÁLFY JÓZSEF

okl. épitő és vállalkozó.

Nyomatott Dinkgreve Nándor könyvnyomdájában Celldömölk